UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Index Baldi Pervsini. I. V. D. In prælectiones in totum Codicem Iustinianeum locupletißimus

... In Qvartvm Et Qvintvm Codicis Libr. Praelectiones / Additionibvs Philippi Decii ...

Baldus

Lugduni, M.D.LXI.

Dotis promissione vel nuda pollicitatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-95990

Visual Library

pꝛopꝛietatis,aliud dominiū vſufr.vt.ff.de vſufr.leg.l.ſi alij.Cū ergo
poſt genus ſubijcitur ſpecies,habet dirimere virtutē generis:vñ il-
la verba nō poſſunt trahi ad vniuerſale. ¶Modo ſequitur quarta
opi.vcʒ ꝙ de iuris rigoꝛe iſta mulier nō tranſiens ad ſcđa vota, ha-
beat electionē.Jſta opi.non videtur vera:vnde conſidera,quod ver
bum domini,interdum pꝛofertur per reſpectū ad rem : vt ſi teſtatoꝛ
dicit:relinquo vxoꝛi mee dñium talis fundi, vel relinquo ei talē fun
dum:⁊ tunc illud eſt in legato,quod verbū ſonat:vt.ff.de leg.iij.l.il-
le aut ille.§.cū in verbis.⁊ idē dico de verbo vſufr.relato ad rē: vt ſi
vir dicat relinquo vxoꝛi mee vſumfr.talis fundi.vel ſi dicat:reliquo
vſumfr.pr̄imonij mei:vt.l.ij.de vſufr.⁊.ff.de vſufruc.leg.l.vxoꝛi vſuſ
fructus ville,ſed interdū iſta verba ꝓferunt̄ non per reſpectū ad rē,
ſed per reſpectū ad perſonā:vt quia dicit relinquo vxoꝛē meam do-
minam ⁊ vſuariā, vel dominā ⁊ vſufructuariā : ⁊ tamen recurrendū
eſt ad intentionē teſtatoꝛis,potius quā ad merā ſignificationē ver-
boꝛum , ⁊ ad ſtrictā materiā ſermonis, qꝛ teſtatoꝛ videtur loqui de
dñio adminiſtratiuo,⁊ vſufructu alimentatiuo:vnde per iſta verba
interpꝛetat̄ cōſuetudo,ꝙ mulieri videant̄ relicta alimenta ⁊ tamen
appellatio alimentoꝛū larga ſit ꝓ omnibus ad vitā neceſſarijs:vt.ff.
de alimen.⁊ cib.lega.l.legatis.per hoc eñ quod eā dominā appel-
lauit,videat̄ ei relinquere quandā pꝛeeminentiā , iuxta ſolitam ha-
ctenus cōſuetudinē in vita mariti:⁊ ita poſt moꝛtē concedere,vt ſi-
cut rebus mariti tanquā dña eo viuo vtebat̄: ſic ⁊ nunc.arg.ff.rerū
amota.l.j.⁊ accedat.ff.de lib.⁊ poſth.l in ſuis.ſm Rich. malū. Ad-
a uerte iſta ratio non hʒ locum,ſi iſtud legatū eſſet factuʒ ſoꝛoꝛi [a],vel
nurui,vel alie femine,que viuo teſtatoꝛe nō habebat dominatū i do
mo:non eñ habebat pꝛomiſcuū vſum,ſicut habet vxoꝛ:vt.j.de fur.
l.manifeſtiſſimi.§.ſi.⁊.l.aduerſus.de cri.expila.here.tamē ego ex cō-
b ſuetudine loquendi credo [b] idē in ſoꝛoꝛe ⁊ nuru.arg.ff.man.l.credi-
toꝛ.§.lucius.in verbo,vt dño.⁊ ſm dignitatē perſone debet honoꝛi
fice tractari in domo:⁊ ſm quantitatē patrimonij modera e alimen
tari.arg.ff.de vſu.⁊ ha.l.plenū.§.equitij.⁊ qđ not.ff.de leg.iij.l.itē le-
gato.§.parui.Sed pone ꝙ non hʒ locū conſuetudo.que eſt introdu
cta fauoꝛe liberoꝛum qꝛ liberi non extant: nunqͥ i mulier habebit
electionē per.l.ſi titio fundum.fatendum eſt ꝙ ſic,ſi tu ponas ꝙ ra-
tio conſuetudinis ſit fauoꝛ liberoꝛū:ſed ſi ponas ꝙ ſit ſimpliciter cō
iectura mētis teſtatoꝛis,ex qualitate miſſionis iſtoꝛū ſermonū, tūc
ita hʒ locum non exiſtentibus liberis,ſicut exiſtentibus.pꝛima vero
gl.appꝛobat hic qđ ratio cōſuetudinis ſit fauoꝛ liberoꝛū illius matri
monij:vnde ſecus eſſet ſi eſſet heres extraneus,vel filius alteri⁹ ma-
c trimonij.ſed hec diſtinctio filioꝛū non hʒ locū in relicto [c] facto ſoꝛo
ri , vel matri teſtatoꝛis:qꝛ indiſtincte verteret̄ per quoſlibet liberos
ad legatū alimentoꝛū.¶Modo ſuper iſta ratione glo.Bart.ſumit
plures queſtiōes,quas vide in.l.titia.§.ſi.de leg.ij.⁊ plene dixi.j.de
3 indi.vidui.tollē.l.ij.¶†Modo hic querit [d] Richar.ma.vtrū in eo-
d deʒ loco pcipiat alimēta [e],vbi percipiebat viuēte marito.Rñ.ꝙ ſic
e ſi honeſte ibi moꝛari poſſet:puta cum filijs argu.ff.de vſu. ⁊ ha.l.ſed
necꝫ.⁊ de lega iij.l.qui concubinā.§. pen.ſecus ſi nō honeſte:qꝛ tunc
alibi pꝛeſtabunt̄.ſicut enim maritus ei exiſtēti extra domū mitteret
ita ⁊ heres mittere debeat.arg.ff.de arbi.l.ſi cū dies.§. quod ſi in ali
quem.⁊.j.de inſtit.⁊ ſubſtit.l.repꝛehēdenda.⁊.ff.vbi pup.edu.de.l.ſi
diſceptet̄.per Jac. de are.vbi colligit.arg.qđ nouerce nō cogantur
f manere [f] cū pꝛiuignis. Jac. de are.ibidē dicit qꝛ eſt odiū inter eos.
4 ¶†Modo quero de alia queſtione videlicet,ad quid detur electio
de qua ſupꝛa dixi.Nam que mulier erit ita ſtulta,que nō eligat dñiū
plenum potius quā nudum vſumfructū.reſpon.hanc.q.mouet gl.in
ſimili.ff.de condi.⁊ demonſt.l.non ad ea.⁊ ibi dicit ꝙ poteſt eſſe du
plex vtilitas. Pone ꝙ iſta mulier donauerat pꝛimo extraneo oīa
bona ſua pꝛeſentia ⁊ futura:vnde volebat acceptare pꝛopꝛietatem.
ne veniret in donatione vniuerſali,in qua nō venit vſuſfru. foꝛmalis
vt inſti.de vſufruc. §.finit̄. Uel pone ꝙ cōmiſerat homicidiū,ex quo
debebant oīa bona confiſcari per ſententiā ferendam:vnde ipſa nō
vult pꝛopꝛietatē,ne cōfiſcent̄.⁊ facit.ff.de capi.dimi.l.legatū. Quid
g ſi vxoꝛ relinquat [g] virum dñm maſſarium,⁊ vſufructuariū omnium
bonoꝛum ſuoꝛū,nunquid idem erit in iſto legato,qđ econtra quādo
vir reliquit vxoꝛi.videtur quod non.qꝛ conſuetudo loquitur in ſexu
feminino,qui non concipit maſculinū:nam de muliere tantū loqui-
h tur conſuetudo.Contrariū [h] dico,non ex vi ſexus,ſed ex vi identita
tis rationis,que par eſt in vtrocꝫ:vt.ꝭ.de ſecundis nuptijs.l.gene-
raliter.⁊ in auth.de non eligen.ſecundo nub.§.gregoꝛia.⁊ in auth.
de nuptijs.§.ſi vero expectet.

¶De dotis pꝛomiſſione,⁊ nuda pollicitatione.
Titu.xj.

¶Dictum eſt ſupꝛa de matrimonijs quo ad ſubſtantiā : verum qꝛ
in ipſis mr̄imonijs,ſiue pꝛo ipſos accedunt dotes.que interdū dedu
cuntur in pꝛomiſſionē, interdū in nudā pollicitationē, ideo de effi-
1 cacia huius pꝛomiſſionis,ſeu nude pollicitationis tractare intēdēs,
i ſupponit hunc tit. ¶†Juxta quē q̄ro [i],quis ſit ſenſus huius.Re-
ſpond.⁊ dico,ꝙ cū dicit de pꝛomiſſione, intel a
ligit de ſolēni,dū dicit de pollicitatione,de pa-
cto nudo intelligit. debes eñ ſcire quod polli- b
citatio nō eſt pactū,ſed eius pars:quia in pol-
licitatione interuenit cōſenſus ꝓmiſſionis ſine
receptione:ſed in pacto interuenit vtriuſcꝫ cō c
ſenſus,vt.ff.de edilitio edic.l.ſciendū.§.dictuʒ.
vnde intētio gl.eſt quod ex pollicitatione pꝛo-
pꝛie ſumpta , pꝛout eſt cōſenſus ſolius pꝛomit-
tentis,non agetur ad dotē:⁊ quod hec pars id
eſt pollicitatio , ponatur ꝓ pacto, id eſt ꝓ toto
aggregato ex duobus cōſenſibus.Cyn.hic di- d
cit quod ex nuda pollicitatione pōt dos peti:
ergo ſequeretur quod ex nuda pollicitatione fa
cta inter abſentes non interueniente nūtio , vel
epiſtola, poſſet agi ad dotem pollicitatā.quod
eſt falſum ꝑ no.j. de donationibus.l.nec igno-
rās.⁊.ꝭ.de ſacroſanctis eccleſijs.l.illud.⁊.ff.de
actionibus ⁊ obligationibus.l.cōſenſu.⁊ de cō
trahenda emptione. l.j.in fine.⁊ argu.ff.de ac-
quirēda poſſeſſiōe.l.abſenti. in pꝛincipio. Jmo
dico ꝙ ſi quis per literas ſcriberet ſe dotē pꝛo-
mittere , illa ſcriptura nō eſſet obligatoꝛia, niſi e
receptis literis:vt patet in.d.l. abſenti.que eſt
valde no.ad determinationē queſtionis pꝛece-
dentis , que cōmiſſa eſt collegio:vbi patet qđ
actus qui literis explicatur,non trahit ſecū ſuū
effectum,niſi literis pꝛeſentatis.Cogita.
f
1 ☞Reſcripta,⁊ pꝛiuilegia,non valent,ſi conti
neant duo ſpecialia.
2 Fictiones due, nō debent cōcurrere circa idē. g
3 Statutū diſponit quod inſtrumentum guarē-
tigiatum mandetur executioni: an in caſu hu- h
ius legis mandabitur executioni arbitrio bo-
ni viri.

¶Lex pꝛima.

FRuſtra. ¶Dos in-
certa re ⁊ ge-
nere,ex pacto nudo non poteſt i
peti,etiam ſi nudum ſit pactum
in ſcriptura redactuʒ.hoc dicit.
⁊ ratio huius.l.eſt adhuc ma-
k gis nota.videlicet ne duo ſpecialia [k] concur-
rant,ſcilicet quod cōtra iuris regulas ad aliud
agat̄ quod eſt incertum re ⁊ genere, nec com-
miſſum in alicuius arbitriū,⁊ quod agatur ex
nudo pacto:vñ Jaco.de bel.ponit hic tale no. k
videlicet quod duo ſpecialia non poſſunt cade
re in eodē ſubiecto.⁊ facit.ff.de conditionibus
⁊ demonſtrationibus.l.mulieri.⁊ ex quib⁹ cau
ſis maioꝛes.xxv.annis in integrum reſtituant̄.
l.denicꝫ.⁊ de legatis pꝛeſtādis.l. virilis.§ ſi qd
vxoꝛi.⁊.l.is q in poteſtate.§.ei que.⁊ in capitu.
ij.de filijs pꝛeſbyteroꝛū.⁊ de pꝛebend.capitu.
l nō poteſt.§.ſi.lib.vi.¶†Et eſt argumen. [l] qđ l
reſcripta,⁊ pꝛiuilegia nō valeant,ſi contineant
duo ſpecialia.⁊ ſepe vidi de h̄ allegari in curia
regis ſecundū Jacobum de bel.ſed ipſe Jaco.
de bel.loqtur đ curia regis Roberti,apud cu
2 ius maieſtatem iſte doctoꝛ fuit.¶†Allegat̄
etiā,quod due fictiones non debent concurre
re circa idē,ſecundum Guil.qui ita no.ff.de pa
ctis.l.ab emptiōe.⁊ Cy.hic allegat.ff.de polli
citationib⁹.l.ij.niſi vna fictio ſit pͥncipalis:⁊ al
tera fictio ſit ſecūdaria,⁊ dependēs:vt.ff.de ſo
lutionib⁹.l.ſub cōditione.⁊ de ſtipulatione ſer
uoꝛum.l.ſi ſeru⁹ communis meuij.¶Sed con
tra hoc inſtat̄,nam non videtur ſpeciale in do
te,quod incerta pꝛomiſſio valeat:qꝛ attēta ra-
tione cauſe ⁊ pſonarum.videtur collata in ar-
bitriū boni viri,vt.l.j.ff.de legatis ſecundo.⁊
de legatis tertio.l.ſi filie.ſed illud quod cōfert̄
in arbitrium boni viri,non dicitur incertum,⁊
de iure cōmuni eſt validum:vt.ff.de legatis ſe
cundo.l.quidā in teſtamento. ſecundum Cy-
nū,quia ita ꝑno.hic.⁊ ſupꝛa de ſacroſanctis ec-
cle.⁊ đ reb.l.pꝛiuilegia.ſed ergo dico ꝙ iſta eſt

¶Soꝛoꝛi.Uide.
j.pꝛoxime.
¶Credo. Uide
Bal.in.l.ſi.in vlt.
co.j.đ idi.vid.tol.
¶Relicto.Uiđ
Bal.ꝭ.ea.l.⁊ bart.
in.l.titia.§.ſi.in ſi.
de leg.ij. Bal.i.l.
ſi.in.j.col.j.de in-
di.vid.toll.
¶Modo hic q̄-
rit. No.ꝙ mulier
dʒ percipere ali-
mēta in domo vi
ri, ſi ibi honeſte
moꝛari.pōt, vide
tex.in.l.meuia.de
ann.leg.⁊. l.caio.
§.j.đ ali.⁊ cib.leg.
Bal.in.l. iij. j. de
legat.And.barb.
¶Alimēta.Uiđ
no.ꝑ Bar.in.l li-
beris.§. lucius. ⁊
in.l.caio. §.j.ff.de
ali. ⁊ cib. lega. ⁊
Bal.i.l.j.j.de leg.
¶Manere.Ui-
de not. Bal. i l.ſi
ea.j.de cōdi. inſe.
¶Reliquat. Ui
de Ang.hic.
¶Cōtrariū. Ui
de tex.in aut.đ nu
ptijs.§.ſi vero v-
ſumfructū : vnde
hec ſumit̄.et vult
dicere h̄ Bald.ꝙ
eſt per effect⁹ tā
i viro q̄ i femina.
¶Juxta quē que
ro. Not.ꝙ ſtatu-
tū loquēs de pꝛo
miſſiōe, intelligit̄
de ſolēni,facit qđ
no.in.l.inſtrumē-
tis.ꝭ.đ ſid.inſtru.
Andr.Barba.
¶Duo ſpecialia.
Uide Bar.in.l.ſi
is qs pꝛo empto-
re.ff.de vſucap.⁊
vide ꝑ intellectu
huius.l.quod ſcri
pſit Paul.đ caſt.
in.l.j.ff.ſol.matr.
¶Ar.Uiđ Bal.
in.l.j.i ſi.ꝭ.quādo
lic.ab emp.diſ.⁊
in.l.j.i pe.col.j.de
fur.vbi alle.no.ꝑ
Ja.de bel.hic ⁊
đt Bal.in.l.ſi.de
cōſti.pꝛin.ꝙ bene
ficia pꝛincipum ſic
interpꝛ̄tari debēt,
vt nō contineant
duo ſpecialia.l.ſi
quādo.in pꝛin.ꝭ.
de inoffi.teſta.

a ¶Vel dic.Vide hic gloſſ.⁊ Bart.in.l.ſi is q pro emptore.in vlt.qđ ff.de vſucap.in penul.col.ſed ꝫ Bal.facit qꝛ ꝙ verbũ ꝓmitto importet ſtipulationẽ,procedit a ſumptione reſultante ex ſcriptura.§.ſi ſcriptũ.hic alleg.ſed ꝙ valeat incerta ꝓmiſſio,procedit fauore dotis:⁊ ſic iſte ſpecialitates tanquã procedẽtes a diuerſis fontibus,dicuntur poſſe concurrere:vt ꝑ bar.in.d.l.ſi is qui ꝓ emptore. fateor quod vbi ceſſaret ſcriptura: tũc ibi fictio ſtipulationis ꝓcederet a fauore dotis.l.j.in prin.⁊ ibi no.s̃.đ rei vẽdi.⁊ cogitabis:qꝛ nũc nõ habeo tempus.

b ¶Iure canonico. Vult hic bal. ꝙ iſta.l.nõ ꝓcederet de iur̃ canonico,⁊ in curia epi qđ bene no.⁊ iſta ꝓcedunt tenẽdo opin.qđ de iure cano.ex pacto nudo oriatur actio, de qua eſt magna queſtio:⁊ qñ dos poſſit peti in foro eccleſiaſtico, vide Bal.in.l.in cõtractibus.§.fi.s̃.de non num.pecu.⁊ licet bal.hic intelligat qđ.d.c.fi.de iudi.in.vj.cõprehendat etiam cauſam dotis,tenet cõtra.in aut̃.qđ locũ.j.de collat.in.viij.q.

c ¶Determinato. Vide qđ not.Bal.in.l.j.de ſen.que ſine cer.quãti pfe.⁊ glo.⁊ doct.in.l.iij.j.eod.

d ¶Inſtrumẽtuz. Vide Bal.in.l.ij.in fin.j.de execu.rei iudic.

e ¶Qui ꝓmittit vſuras. Pro iſta gl.vide Ang.in.l.j.j.de fideicõ.⁊ in l.ſi certis annis.s̃.de pac.in repe.Andr.Barb.

f ¶Promiſſio. Vide gl.in.l.cuz de in rẽ verſo.ad ꝫ fi.⁊ ibi Bartol.in d vl.col.ff.đ vſuris.

g ¶Licet acceſſorium.Not.ꝙ licet acceſſorium non veſtiat principale.vt probatur per.l.iuriſgentiũ.§.quinimo.ff.de pact.tamen probat principale eſſe verum.And.Barb.

h ¶Cy.tangit.Not.ad limitationem.l.cũ de in rem verſo.hic alleg.⁊ vide Bal.in.l.eum qui.ff.de annu.leg.

i ¶Vni ſemel.No.ꝙ vbi requiritur actus repetitio,non ſufficit ſolutio illorum actuum ſemel facta:ſed Ang.in.l.j.C.de fideicommiſ.tenet contra. Andr.Barb.

k ¶Aliam queſtionẽ. Not.ad limita.l.quicunqꝫ.j.de apochis ꝑub.lib.x.⁊ idem dicit ibi Bal.

l ¶Preſumitur. Facit qđ not.Bal.in.l.ſi certis annis. in tertia op.poſt Cyn.in.x.q.s̃.de pac.⁊ idẽ tenet Raph.in.l.j.in prin.ff.de verb.oblig.⁊ ibi Roma.in fin.⁊c.

m ¶Sponſus.Vide Bal.hic in fin.⁊.l.ſi ante.ff.ſolu.matr.

n ¶Statuti.Vide Bart.in.l.non ſine.j.de bo.que lib.

quedã fictio,ſcilicet ꝙ videatur collatum in ar-
bitriũ boni viri:vt.ff.de iure dot.l.cum poſt.§.
gener.⁊ ſic no.ꝙ fictio,ſiue ꝓprietas cũ alia ſpe
cialitate nõ debet cõcurrere.⁊.h.d.hec lex.⁊ fa-
cit.ff.de verb.obli.l.triticũ.⁊ not.s̃.man.l.ſala-
rium.⁊ vtrobiqꝫ.Itẽ opp.nam in hac.l.interue
nit inſtrumentũ.⁊ cõſtat de cauſa:qꝛ de cã do-
tis:ergo preſumit̃ ſolennitas:vt inſti.de inutil.
ſtipul.§.ſi ſcriptũ.⁊ de verb.obli.l.ſciendũ.licet
enim inſtrumentũ ſine cauſa non preſumatur
legitimũ,ſiue efficax:vt.ff.de do.excep.l.ij.§.cir
ca tamen ex quo cõtinet cauſam,preſumitur ꝙ
omnia fuerunt acta ſolenniter.Ad hec reſpõde
ſecundum Cyn.qđ hic cõſtat ꝙ non interuenit
ſolẽnitas,nec allegatur interueniſſe,ſed iſta eſt
a diuinatio:vel dic [a] ꝙ in inſtrumẽto fiebat hec
mẽtio de pollicitatione:vnde ex tali inſtrõ pre
ſumit̃ nudum pactum,vt aliquid inſtrumentuz
operetur:nõ tamẽ preſumitur ſtipulatio.vel ve
rius dic,ꝙ quando inſtrumentũ eſt alias iure
cõmuni munitũ:⁊ tunc preſumitur ſolennitas.
ſecus ſi non ſit alias munitũ iure communi,ita
qđ cõtinebat incertum re ⁊ genere:qđ not.ad-
de qđ no.Bar.ff.ſi cert.petat.l.lecta.¶Caſus.
Berta nupſit Titio,⁊ in quodam inſtrõ caue-
batur qualiter promiſerat ipſi titio dare dotez:
nec exprimebatur quid,vel quantũ:nec vtrum
promiſerit ſolẽniter per ſtipulationem,vel nõ.
Queritur vtrum ex iſto inſtrumẽto poſſit dos
peti:Reſpõ.ꝙ non.Aduerte,ꝙ cũ de iure ca-
nonico nõ ſit ſpeciale in dote quod agat̃ nudo
pacto:imo ſit ius cõmune:qꝛ ius canonicũ tnni
titur iurigentiũ,quo iure oritur obligatio na-
turalis ex nudo pacto:⁊ ius canonicũ addit ca
nonicã obligationẽ,que ſi addereretur a iure ci-
uili,vocaretur obligatio ciuilis.ſequit̃ qđ de iu
b re canonico [b] in dote nõ eſt ſpeciale, qđ agatur
ex nudo pacto:qꝛ obligationi naturali de iure
gẽ.addit̃ obligatio canonica.q̃ in foro canoni-
co idẽ operat̃,qđ in foro imperatoris Iuſtinia
ni operat̃ obligatio ciuilis: vñ dico ꝙ in foro
epiſcopi iſta dos poſſet peti:qꝛ dos ꝑtinet ad
forũ eccleſie,ratione matrimonij.vt in.c.vlti.de
c iudi.lib.vj.nõ tamẽ deberet peti determinato [c]
modo:puta peto centũ:qꝛ ſum dignus habere
centũ:ſed debet hoc modo peti:peto dotẽ mi-
hi conſtitui arbitrio boni viri.⁊ adde qđ dixi
poſt Cy.s̃.de don.ante nup.aut̃.dos data.Itẽ
adde ꝙ valet incerta ſentẽtia in dote.j.de ſent.
q̃ ſine cer.quanti.l.fi.q̃ no.eſt ad hoc.¶Quid ſi
in inſtrumẽto diceret̃ ita:Berta nupſit titio,⁊
ei ꝓmiſit dotem arbitrio boni viri.Reſpon.ꝙ
poſſet agi tunc:qꝛ hic nõ eſſet niſi vnuz ſpecia-
le de iure ciuili,ſcilicet ꝙ ageret̃ ex pacto nudo
aliter nõ eſſet generale.i.de iure cõmuni.vt.l.fi.
s̃.de cõtrahen.emp.⁊ hec declarat tex.in.d.§.ge
ner.¶†Sed pone,dictat ſtatutũ ꝙ inſtrumẽ-
d tum [d] garentigiatũ.i.habens in ſe preceptum
notarij de ſoluendo,mandet̃ executioni.Nunqd in caſu huius.l.man
dabitur executioni arbitrio boni viri:⁊ videt̃ ꝙ nõ:qꝛ non valet in-
ſtrumentũ,qđ eſt principale:vt hic:ergo nec preceptũ guarentigie,
qđ eſt acceſſorium:vt.l.j.§.hec verba.ff.ne vis fiat ei.¶In contrariũ
videt̃:qꝛ hic nõ cõcurrunt duo ſpecialia ex eadem cauſa:ſed vnũ ex
contractu,⁊ alterum ex authoritate iudicis percipiẽtis:ſed duo ſpe
cialia bene poſſunt concurrere ex diuerſa cauſa:ergo videt̃ ꝙ iſtud
inſtrm̃ debeat tanquam guarentigiatum executioni mandari ſe-
cundum arbitrium boni viri.

1 ☞Acceſſorium,licet non veſtiat principale:probat tamen illud eſ-
ſe verum.
2 Emphyteuta ſi ſoluit pro triennio ꝑterito tres pẽſiones, ſiue tres
canones:an preſumatur ſemꝑ ſoluiſſe pro tꝑe preterito.nu.4.
3 Sponſus nutriens eius ſpõſam, nondũ nubilem,in domo ſua tra-
ductam,vtrũ pro oneribus mr̃imonij lucretur vſuras promiſſas.

¶Lex ſecunda.

e **Si pro dote.** Qui ꝓmittit vſuras [e] dotis,vi
detur ipſam dotẽ promittere.⁊
dicit gl.ꝙ ſicut ille qui ſoluit vſuras per decenniũ, preſu
mitur eſſe debitor ſortis ex promiſſione ſolenni: ita ille
qui ſemel ꝓmittit vſuras,cõuincit̃ eſſe tunc debitor ſortis:⁊ idẽ ope
f ret̃ vnica ꝓmiſſio [f] vnius momenti, qđ operat̃ diuturna preſtatio
longi tẽporis:ita dicit gl.not.nec hoc eſt ſpeciale in dote,cũ fundet̃
in rõne generali:vez qđ poſito ſubſequenti, ſupponit̃ antecedens.
1 Tene menti hãc.l.¶†Et no.ꝙ licet acceſſoriũ [g] nõ veſtiat princi-
g pale:tamen probat illud eſſe verũ.¶Cy.tãgit [h] hic vnũ no. nam.l.
h cum de in rem verſo. ff.de vſuris. dicit ꝙ preſtatio diuturna longo
tꝑe facta,⁊ non interrupta per actũ contrariũ,inducit cauſe allegate
i probationẽ.Modo dicit ipſe:pone ꝙ vni ſemel [i] qs ſoluit pro.x.an
nis ad idẽ operatur,qđ ſucceſſiua ſolutio decem annorum: determi
nat ipſe ꝙ non:qꝛ requirũtur actus repetiti.⁊ ex hoc no. ad aliã q̃-
k ſtionẽ.[k] dicit lex ꝙ ille qui ſoluit canonẽ per trienniũ, preſumit̃ re-
tro in perpetuũ ſoluiſſet:vt.l.quicunqꝫ.j.de apo.pub.lib.x.que non
2 eſt alibi.¶†Pone ꝙ quis vna ⁊ eadẽ die ſoluit ꝓ triẽnio ꝑterito,
l vez tres penſiones,vel tres canones.Vtrũ preſumitur [l] ſemper re-
tro ſoluiſſe:ita qđ nõ poſſit ſibi referri queſtio canonis retro nõ ſo-
luti.certe non preſumit̃ retro ſolutũ ex iſto vnico actu ſm Cy.qđ te
ne mẽti.¶Inter.ibi,ꝓmiſſa.exponit̃ duobus modis:vno modo qđ
cõſtat de ꝓmiſſione:⁊ tũc iſta lex eſt ſine dubio.Alio modo,qđ non
cõſtabat,ſed tm̃ allegabatur promiſſio:⁊ tunc iſta lex eſt not.⁊ ſem-
3 per allegabat̃ per gl.⁊ doc.¶†Querit hic gl.pone ꝙ ſpõſus [m] ex-
m hibet.i.nutrix eius ſponſam nondũ nubilẽ,in domo ſua traductam.
Querit̃ vtrũ lucret̃ vſuras promiſſas ꝓ oneribus mr̃imonij:⁊ glo.
dicit hic ꝙ ſic de equitate:ſicut lucraretur fructus dotis tradite. de
hoc not.ff.ſolu.matri.l.ſi ante.⁊ de iure dotiũ.l.dotis fructus.¶In
contrariũ videtur:qꝛ ante nubilẽ etatem non eſt dos:ergo nec fru-
ctus dotis:⁊ licet preſtent̃ alimenta vt ſponſe: nondum tñ eſt vxor.
ad hoc.ff.qđ falſo tutore authore.l.an in partẽ.in.j.parte.ſed qđ de
equitate debeat lucrari.facit.j.de bonis que liberis.l.nõ ſine.In lu
n cris vero q̃ proueniũt ex forma ſtatuti [n],conſidera verba ſtatuti:nã
ſi ſtatutũ facit mentionẽ matrimonij,vel dotis:cũ verba ſtatuti de-
beant intelligi proprie,⁊ iſtud ſtatutũ ſit preter ius cõmune: ſtricte
verba ſtatuti erãt interpretãda.facit.ff.de iure dot.l.tali facta ſtipu
latione.⁊ de iſta qđ.vide hic ꝑ Cy.⁊ gl.poteſt eſſe vera in fructibus
cõſumptis bonafide,ẽt ſi per errorẽ iuris.argu.eorum que not.ff.de
peti.hered.l.fi.⁊.l.ſed ⁊ ſi lege.§.ſcire.ſecundũ Cy.⁊ Dy.¶In glo.
ibi,per vnã horã.ſed nunquid promiſſor poteſt allegare ſe erraſſe:
4 videtur ꝙ ſic.ff.de probationibus.l.cũ de indebito.¶†In cõtrariũ
videtur:qꝛ in preſtatione longi tẽporis non poteſt allegari error,vt
l.cũ de in rem verſo.ff.de vſu.ergo nec in promiſſione: cum ſint pa-
ria,vt hic.Solut.credo qđ vtrobiqꝫ poſſit allegari error: dũmodo
ꝓbetur error per aliquas coniecturas:nam.l.cũ de in rem verſo.cõ-
tinet iuris preſumptionẽ: non aũt continet preſumptionẽ iuris ⁊
de iure,ſeu fictionem:vt no.s̃.de pactis.l.ſi certis annis.per Cy.In
glo.in verbo prepoſita.ibi,ſponſam.ſatis poteſt dici hoc verum in
fructibus conſumptis bona fide,etiam per errorẽ iuris.argu.eoruz
que not.ff.de petitione hereditatis.l.ſed ⁊ ſi lege.§.ſcire.ſecundum
Cynum,⁊ Dynum.

1 ☞Vir an debeat prius arbitrari, an etiã eo non arbitrante,poſſit
petere dotem ſibi conſtitui arbitrio boni viri.
2 Compromiſſum ſi contineat quod arbiter poſſit auferre vni parti,
⁊ dare alteri,intelligitur arbitrio boni viri.
3 Dos peti debet ordine iudiciario, ⁊ poſſunt in eo iudicio dilatio-
nes abbreuiari.
4 Verba que ponuntur in compromiſſis,ſcilicet de iuſtitia ⁊ equita-
te,quid operantur.

Lex

¶Lex tertia.

a **S**I cum ea. Qui cōmittit[a] ſe in arbitriū ſti-
pulatoris, vř ſe cōmittere[b] tanquā
in arbitriū boni viri. h. d. ¶Caſus. Quedā mulier pro-
b miſit dotē marito ſuo iuxta arbitriū[b] mariti ſui: vtrum
hec ꝓmiſſio valeat. r̄ndetur ꝙ ſic. Nam pōt cōpelli ad dandū dotem
1 arbitrio boni viri. h. d. ¶† Sȝ hic quero: nunqd ſit neceſſe ꝙ ipſe
c vir[c] prius arbitreť: ⁊ ſic petat certā quantitatē arbitratā: an ēt eo
nō arbitrāte, poſſit petere dotē ſibi cōſtitui arbitrio boni viri: ⁊ vř
ꝙ ſit neceſſe ipſum arbitrari: vt. l. ſi. §. de cōtrah. emp. In contrariū
videtur: q2 in dote ēt non arbitrante eo qui dȝ arbitrari, recurritur
ad arbitrium boni viri, vt ſit ſpeciale fauore dotis: ſicut eſt alibi ſpe
ciale fauore vltime volūtatis: vt. l. j. ff. de lega. ij. ¶Iſta queſtio eſt
vtilis ꝓ modo agēdi, ⁊ ꝓ formatione libelli. Itē eſt neceſſaria in tali
d caſu.[d] ¶Pone ꝙ vir[e] dȝ lucrari dotē vxore ꝑmortua: decedit pri-
e mo vxor: deinde vir, nihilo arbitrato ſuper dote. Nam ſi nō poteſt re
curri ad arbitriū boni viri: heredes mariti nihil lucrabuntur. arg. l.
triticū. ff. de verb. obli. ⁊ ff. de condi. ⁊ demon. l. mulcta. ¶Preterea
ex quo potuit arbitrari, ⁊ nō fecit, ſibi imputet: vt. j. de fideicōmiſ. li-
bertatibus. l. ſi voluntate. qd verum credo. arg. ff. de verb. obli. l. ſi qs
arbitratu. in ratione ſui. melius facit. ff. de edil. edict. l. qd ſi nolit. §. ſi
quid ita. niſi forte maritus ex aliqua iuſta cauſa fuerit impeditus.
2 arg. illius. §. ¶† In tex. ibi, qdcunqȝ.[f] No. iſtud verbū limitationē
f recipere arbitrio boni viri. ⁊ hoc eſt no. in cōpromiſſis, in qbus ap-
poniť clauſula, qd poſſint auferre de vnius parte, ⁊ dare alteri: q2
ſemꝑ intelligiť arbitrio boni viri: vñ ſi laudū eſſet enorme: vbi etiā
p̄ſumiť dolus, poſſet petere reductionē. ⁊ no. Bar. ff. de preto. ſtip.
3 l. vlt. ⁊ nō habes alibi ita bene de hoc verbo. ¶† Ibi, iure iudiciorū.
g no. ꝙ in dote petēda[g] ſeruādus eſt ordo iudiciorū: ea tñ q̄ nō ſunt
ordinis. ſed ꝑtinent ad arbitriū iudicis, vt ſunt dilationes, poſſunt
fauore dotiū abbreuiari: vt. l. j. ſol. mat. ſm vnā lecturā que exponit cā,
id eſt inſtantia. ¶Ibi, iudiciorū. Iudiciū diciť dum diſcutitur: iu-
ſtitia dum deciditur. Iuſtitia dr̄ per legē. Equitas dicitur ꝑ natu-
ram, ſiue ꝑ rōnem naturalē: vt. l. ſcire oportet. §. ſufficit. ff. de excuſat.
4 tuto. † Et per hoc apparet qd operenť illa verba de iuſtitia ⁊ equi-
h tate, q̄ apponunť in cōpromiſſis. Pone ꝙ cōpromiſſum[h] ita dicat:
nos cōpromittimus in titiū ⁊ volūtatē eius: vtrū iſte arbitrator po
terit ꝓferre iniquū equo: ⁊ videť ꝙ ſic: q2 libera dȝ eſſe voluntas: vt
ff. de leg. ij. l. cū quidā. ⁊ de leg. iij. §. fideicōmiſſa. ⁊. §. quanquā. ¶In
i contrariū vř[i] caſus. ff. man. l. creditor. §. lucius. Non obſt. l. cū quidā.
⁊. §. quanquā. q2 ibi tractať de lucro captando: hic de dāno vitādo:
⁊ ſic nō ob. Tene mēti, vide ꝙ no. in. l. j. ff. ſol. mat. vbi diciť ꝙ cauſa
dotis, inſtantia debet magis abbreuiari, quam in alijs cauſis: vide-
tur etenim in arbitrio boni viri in effectu eſſe.

1 Maritus confeſſus eſt ſe recepiſſe a titio centum nomine Ber-
te eius vxoris, an ex iſto inſtrumento poſſit agi ad dotem, cum re-
uera nihil ſit receptum.
2 Mercator quidam diues, accepit in vxorem quandā dominam, vel
ſenex quidam quandam puellam decoram, confeſſus eſt ſe recepiſſe
dotem, cum reuera nullam recepit, an ſolu. matri. poſſit ex tali con-
feſſione repeti dos.

¶Lex quarta.

SI voluntate. Ille qui ꝯfitetur ex cauſa do-
tis plus recepiſſe quā recepe
rit, pōt agere vt id qd nō recepit, recipiat. h. d. ⁊ non eſt
k alibi.[k] aduerte: nunqd idē eſſe in mutuo[l]: ego confiteor
l me recepiſſe ꝙ nō recepi: nunqd poſſum cōtra creditorē agere vt nu
meret: vř ꝙ ſic per caſum huius. l. Sol. dic ꝙ aut debebā incontinēti
reſtituere, ⁊ nō ago: q2 dolo facio petere qd reſtituturꝰ ſum: aut nō
debebā incōtinēti reſtituere, ſȝ retinere, vt eſt hic in dote: vel aliā vti
litatē extrinſecus cōſequi: ⁊ tūc poſſum agere ⁊ numereť. argu. hu-
ius. l. ¶Sed econtra quero: cōfeſſus ſum ſpe future numerationis:
tandē volo recipere numerationē: an poſſum cogi. videtur ꝙ nō: vt
ff. ſi certū petat. l. qui pecuniam. Sol. aut intereſt creditoris, ⁊ cogor
recipere: aut non intereſt, ⁊ non cogor ſm Bar. qui ita not. ff. de fi-
deiuſſ. l. ſi fideiuſſor. in. iij. q. ¶Pone, quidā confeſſus eſt ſe recepiſſe
in dotē centū: vcȝ inter pecunias numeratas, ⁊ res alias appretia-
tas: nec apparet que res ſint iſte: vtrū ex iſto inſtrumēto poſſit dos
repeti: dicit Bar. ꝙ ſic: vt no. ipſe de lega. iij. l. cū queritur. §. lanam.
1 ¶† Itē hec lex eſt arg. ad queſtionē: cōfeſſus fui me recepiſſe a ti-
tio centū, dante (vt dicit) nomine Berte: nūquid ex iſto inſtrumēto
poſſum agere cōtra bertā vt det: cū re vera non interueniat ſolutio:
Rñ. aut iſta berta nō ratificat, ⁊ ex iſto cōtractu agere pōt: aut rati
ficat: ⁊ vř quod poſſit cōueniri ꝙ numeret, vel faciat numerari. vt
hic: tunc ſtatim ſequiť ꝙ ſi agit ad reſtitutionē dotis ea non ſoluta,
poſſit repelli doli exceptione: q2 dolo facit petens qd eſt reſtitutura
2 dic vt dixi. §. de don. añ nup. l. j. ⁊ in. l. pen. ff. ſol. mat. ¶† Sȝ pone. q.
de facto. Quidā mercator multo diues accepit
quandā dominā in vxorem vel quidā ſenex ac-
cepit quandā puellam decoram in vxorem, ⁊ re
uera nullam habuit dotem: q2 non erat dignus
puella, nedū dote: tamen confeſſus fuit ſe rece
piſſe mille dotis nomine. Modo queriť ſol. ma d
trimo. ⁊ elapſo tēpore exceptionis opponēde
nō numerate dotis: vtrū iſta dos ꝑ parte mu-
lieris poterit repeti. gl. hic dicit ꝙ non: q2 iſta
cōfeſſio fuit ſimulata: ⁊ licet exceptio nō nume
rate dotis ſit tēporalis, exceptio ſimulationis,
que probatur ex qualitate perſonarū, eſt perpe
tua. h. d. iſta glo. valde nota. Et ſi dicatur ꝙ iu-
m ſta[m] eſt cauſa confitēdi, quaſi quedā remune-
ratio. argumē. ff. mand. l. creditor. §. j. Reſpō. il-
lud eſſet verū, quādo cōſtaret ꝙ cauſa remune-
rationis. qd dic vt no. ff. de verb. obliga. l. ſi ita
ſtipulatus fuero, te ſiſti. §. ſi tibi nupſero. Sȝ ſi
hoc nō apparet, preſumitur potius cauſa hono
ris ⁊ ſimulate factū, quam animo ſe obligandi
reuera ad ſolutionem quātitatis nō recepte: q2
dedecus eſt accipere vxorē ſine dote: vt no. hic
n Cy. ¶Sȝ quid[n] ſi maritus palā conſtituit do
tem, propter nobilitatem vxoris. dicit Rich.
ma. ꝙ in hac. q. ſepe dubitauit: quia aut dies ta
lem dotis promiſſionem eſſe donationē: ⁊ tūc
reuocaretur per penitentiā, vel vxore premor-
tua in matrimonio: vt. j. de donatio. inter virū
⁊ vxorē. l. etiā. Aut dices non eſſe donationē,
ſed dationē ob cauſam: puta ſi mihi nupſeris, e
promitto centū: ⁊ tunc nō videtur valere pro-
miſſio: q2 matrimonia non debēt eſſe venalia: vt
d. l. ſi ita ſtipulatus fuero. de verb. oblig. E con-
tra videtur valere, quaſi cauſa ſecuta: vt. §. de do
natio. ante nup. l. ij. ad hoc. ff. de ver. oblig. l. a ti
tio. Sed glo. noſtra dicit hic quod quando in-
ſtrumētū eſt formatum ſub forma dotis con-
feſſionate, quod iſta nō eſt donatio: nec ob cau
ſam donatio: ſed eſt q̄dā ſimulatio. ſꝫ certe gl.
nō obſt. ei quod dicit Richar. malū. quia que
ſtio eius preſupponit quod nō animo ſimulan
di: ſed ex ꝓpoſito fiebat dotis conſtitutio, ⁊ cō
feſſio: ⁊ ideo iſta queſtio deciditur ꝑ caſum. l. j.
de donationibus ante nupt. ⁊ dic, vt ibi ꝑ Ia-
cobū de are. ⁊ Cyn. hic tenet quod intelligatur
etiā quedā donatio in tempus matrimonij col f
lata: ⁊ ideo poſſit reuocari expreſſe ⁊ tacite: vt
infra de donatiōibꝰ inter virū ⁊ vxorē. l. a ma-
rito. ¶Item hic loquitur in petitione dotis,

a ¶Cōmittit. Iſta lex locū hȝ etiam ſi in mea voluntate commiſſum
fuerit ſm Bal. Ang. ⁊ Imo. in. l. j. ff. ſolu. matri.
b ¶Arbitriū. Sed gl. hic intelligit arbitrio ꝓmittentis.
c ¶Vir. Aduerte: q2 tex. in. l. cū poſt. §. gener. ff. de iur. dot. in verbo
arbitrio quoqȝ detracto, ⁊c. vř velle quod ſit ſpeciale in dote: ⁊ ꝙ ar
bitriū iſtiꝰ reſcin
detur. ⁊ ita videť
intelligere Bart.
in. l. j. ff. ſol. mat. ⁊
vide glo. in. l. ſi. §.
de contrah. emp.
d ¶Tali caſu. Et
ſi vir in cuiꝰ arbi
trio erat remiſſa
cōſtitutio dotis
decedat antequā
arbitratꝰ fuerit,
an poſſit recurri
ad arbitriū boni
viri. ⁊ vide q̄ in ſi
mili no. Bar. in. l.
poſt dotē. in. v. le.
ff. ſol. mat. ⁊ Bal.
in. l. ſi. ad fin. j. de
ſent. q̄ ſine certa
quāti. in ver. po-
ne. ⁊ Lud. roma.
in. l. ſi qs arbitra-
tu. ff. de vb. obl. ⁊
ad hoc not. hic ꝑ
Cy. quid de eo q
ꝓmittit dotē ad
volūtatē meam,
vide Bal. in. l j. in
vlt. col. ff. ſol. mat.
e ¶Pone qd vir.
An ſi nō arbitra
tus eſt maritus,
poterit haberi re
curſus ad arbi-
triū boni viri vid
tex. in. l. iij. §. ſed ſi
qs. ⁊ ibi bar. j. cō-
mū. de lega. ⁊ in. l.
mulcta. ff. de cōdi.
⁊ demōſtrat. ⁊. l. ſi
quis arbitratu. ff.
de ver. oblig. ⁊ ꝙ
no. Bal. in. l. ſi. §.
de cōtrahē. empt.
Andr. Barba.
f ¶Quodcūqȝ. Li
cet dicatur in cō-
promiſſo ꝙ pote
rit auferre de iu-
re vniꝰ, ⁊ dare al-
ri, in quacunqȝ pater ſemꝑ intelligiť arbitrio boni viri, vide Bal. in
l. j. §. de iureiuran.
g ¶In dote petēda. No. ꝙ dos petitur ordine iudiciorū, vide tex. l. ſi
cū dotē. §. eo autem tempore. ff. ſol. matri. tamē in contrariū eſt tex.
cōiuncta gl. in. c. ſi annū. de iudi. vj. ⁊. c. diſpendioſam. de iudi. in cle.
c. ex literis. d diuor. ⁊. c. d prudētia. de do. poſt diuor. reſti vid An. ⁊
do. Io. in. l. j. ff. ſol. matr. qd autē ſit i legitima, vide tex. valde no. ſm
Bal. in. l. ſi quis in ſuo. §. de inoff. teſta. Andr. Barb.
h ¶Compromiſſum. Si cōmittať volūtati alicuius. an intelligatur
arbitrio boni viri, vide Bal. in. l. ſi. in. j. col. §. de ꝯhen. emp. ⁊ idē di-
cit Cy. An. ⁊ Imo. in. l. j. ff. ſol. matri. ⁊ gl. in. l. pen. ff. de arbit. ⁊ In
no. in. c. veniēs. extra de renū. Bal. in. l. volūtatis. in. j. col. j. de fidei
com. ⁊ doct. in. l. j. ad fi. ff. de leg. ij.
i ¶In contrariū videtur caſus. Si compromittiť in volūtate alicu
ius, an pōt iniquū preferre equo, ⁊ qd ſi dicat alte ⁊ baſſe, vide Bal.
in vſibus feud. in. c. j. Andr. Barb.
k ¶Alibi. Vide Bar. in. l. j. in. j. col. ff. ſol. matr.
l ¶Mutuo. Vide Barto. in. l. ſi fideiuſſ. ff. de fideiuſſo. quē. j. prime
alleg. Bald.
m ¶Iuſta. Vide Bal. in. l. j. §. de donationibꝰ ante nupt. ad fi. vbi ali
ter loquiť. ⁊ ibi videtur tenere contrariū eiꝰ qd hic dicit. ⁊ ibi vide
tur concor. eum opin. Bar.
n ¶Sed qd. Vide Bar. in. l. ſi diuortio. ff. de ver. oblig. ⁊ ibi per Bal.
in repor. ſuis.

quid in repetitiōe.dic vt.ff.de verb.obl.l.ſi di-
uortio.⁊ facit.j.de excep.l.ſi ex maiore.

¶Lex quinta.

S I pater marito.

Ex ꝓmiſſione dotis agit maritus,
nō mulier.h.d.¶Caſus.pater,vel
extraneus promiſit dotē pro muliere.queritur
vtrū mulieri ex hoc cōtractu ſit queſitum ius
agendi ad dotē ſoluendam viro: Reſpon. qđ
nō.¶Sꝫ pone quod vir eſt mortuus,⁊ immi
net caſus dotis reſtituēde:nūqd mulier ex hoc
inſtrumēto poterit petere qđ ꝓmiſſor ſibi ſol-
uat dotē: Reſpō.ex ratione huius.l.ꝙ non:qꝛ
non dꝫ ipſa ad hoc agere: ſed heredes viri:⁊
eſt ratio:qꝛ ex cōtractu nō agit ille cuius fauo
re eſt celebratus,ſi in ſuam perſonā nō eſt cōce
pta promiſſio,vel in alio recipiēte pro ipſa cu-
ius intereſt.Sed q̄ erat ratio dubitationis in
hac.l: Reſpon.duplex.prima: qꝛ ex legato fa-
cto viro dotis nomine agit vxor:vt.ff.de lega
tis primo.l. ſeruo legato.§.ſi teſtator.ſed illud
in legato.vbi nō requirit̃ preſentia partiū : ſed
in contractu requirit̃ preſentia vel conſenſus
hincinde.¶Itē erat ratio dubitationis: quia
dos reſpicit fauorē mulieris : ergo videbatur
quod poſſet agere pro ſuo intereſſe. tamē hec
lex determinat contrariū: quia ex iſto contra-
ctu non agitur ad intereſſe,ſed an rem,vel quā
titatem promiſſam.Itē quia in contractibus
perſona extrinſeca non ſubauditur:vt in.l.ſi ita
ſtipulatꝰ fuero,ſi titiꝰ.§.Chryſogonus.de ver
borum obli.¶Item quia non agitur ex cōtra
ctu niſi ſtipulator , vel conuētor.quod eſt no.⁊
ideo poſito poſt qđ ſtatutum diceret quod in-
a ſtrumēta cōfeſſionalia [a] mādentur executioni:
tamen hoc intelligitur ad petitionē credito-
ris,non tertij,etiā ſi illius tertij interſit.hoc di
cit. hec lex not. ¶Ibi , ſi marito. ego dixi ibi
vltra tex.qđ etiam mortuo marito, heredibus
mariti non mulieribus cōpetit actio,niſi dice-
remus quod mulieri cōpetit tunc hypotheca
ria.tanquam cōtra debitorem debitoris.circa
quod vide.ſ.de here.actio.l.heredem mariti.

1 ☞Actio oritur ex nudo pacto dotis preſtan
de.2.3.

¶Lex ſexta.

A D exactionem.

b Dos ꝓmiſſa nudo pacto [b] cū ſcri-
ptura , vel ſine ſcriptura, peti pōt.
1 h.d.†Uel ſic,ex nudo pacto dotis p̄ſtande ori
tur actio.⁊ dicit gl.⁊ docto.qđ hoc eſt ſpeciale
dotis fauore.de hoc plene no.in.l.j.ff.ſol.mat.
¶Contra hoc oppo.cōtractus dotis eſt de iu
regentiū:vt.ff.de capi.di.l.eos.¶Itē eſt con-
c tractus nominatus:[c]ergo de iure communi ex
tali contractu nominato ſolo conſenſu oritur
actio:vt.ff.de pac.l.iuriſgen.in prin.⁊ quod ſit
contractus nominatus. probatur: qꝛ oritur ex
eo ſpecialis vſucapiēdi titulus: vt. ff.de vſuca.
pro dote.l. j.Nam ex contractibus innomina-
tis non oritur titulus vſucapiendi ſpecialis,
ſed ſolum titulus generalis pro ſuo. verbigra
tia,ꝓ dote.nō enim dicimus quod quis vſuca
2 piat ex titulo do vt des.¶†Itē in permuta-
tione nō reperit̃ aliqua lex que dicat de vſuca-
pione ꝓ permutatione, ſicut reperitur de vſu-
capio.pro emptore,⁊ in alijs cōtractibus inno
minatis,vel oportet te dicere qđ cōtractus do
tis nō ſit cōtractus nominatus,vel oportet in
ſolutione cōtrarij dicere quod licet ſit de illis
cōtractibus innominatis: nō tamē eſt de illis
cōtractibus qui perficiuntur conſenſu. ⁊ ideo
introducta eſt ficta ſtipulatio:vt.j. de rei vxo.
ac.l.j. poſt princ.habes hic vnum ſpeciale:vi-
delicet quod agitur ex nudo pacto ſecundum
ius antiquum , ſed agitur hodie ex actione ex

d ſtipul.¶Itē eſt aliud ſpeciale [d] in dote:vt ſu-
pra eodē.l.iij.ſcilicet ꝙ ex promiſſione incerta
agitur.¶Idē eſt aliud,ꝙ ex pacto aui mater-
ni acquiratur actio mulieri:vt.ff.ſolut. matri.
l.Caius. Unde quedā ſunt ſpecialia reſpectu
viri quedā reſpectu mulieris:vt inſti.de actio.
nibus.§.fuerat.Itē eſt ſpeciale:quia inter pa-
trem ⁊ filiā in poteſtate cōſiſtit donatio cauſa
dotis:vt.ff.familie erciſcunde.l.pōponius phi
ladelphus. ſed in matre donante hꝫ locū ius
cōmune:vt.ff.de dona.l.donationes in concu-
e binam.§.ſpecies.¶Item eſt ſpeciale in dote [e]
f ꝙ ſi eadē die [f] inueniunt̃ due hypothece : vna
cauſa dotis:alia ex alia cauſa:preſumitur cau-
ſa dotis tempore preceſſiſſe:vt.ff.de reg.iuris
l.in ambiguis,pro dotibus.¶Itē in dote que
dam ſpecialia habent filij illius matrimonij:
vt.j.qui potiores in pig.habeantur.l.aſſiduis.
§.exceptis. ¶Item eſt aliud ſpeciale. ſ.de ſe-
cundis nuptijs.aut.vxore. ⁊ adde qđ not. in.l.
3 j.j.de priuileg.do.¶†Extra oppo.⁊ videtur e
ꝙ ex nudo pacto agi non poſſit:vt.l.j.ſ.de cō-
ſtit.pecunia.vbi dicitur ꝙ ex nudo pacto non
orit̃ obligatio naturalis:tunc arguo ſic:nō orit̃
ciuilis obligatio,ſine dubio nec oritur natura-
lis:ergo nulla obligatio oritur:ſed actio nō po
teſt oriri,vbi nulla obligatio eſt:vt.ff. de ꝓcu-
ratoribus.l.licet.§.ea obligatio.Solu. aut pa- f
ctum peccat in ſubſtātialibus,⁊ nō orit̃ actio,
vt in cōtrario:aut nō peccat in ſubſtātialibus:
⁊ tūc etiā regulariter non oritur actio. Fallit
in dote,⁊ quibuſdā alijs caſibus:⁊ ſic nō obſt.
g Sed quomodo cognoſcā ſubſtantialia [g] con-
tractus a non ſubſtātialibus: Reſpō. quādo-
cunqꝫ requiritur aliqua ſolēnitas : qua nō ad-
hibita,obligatio naturalis non oritur, illa ſo-
lennitas dꝛ eſſe de ſubſtātia:⁊ ideo in dicto. §.
primo.eſt peccatū in ſubſtantia: quia inter cō-
trahentes intendebatur celebrari alius cōtra
ctus,non pactū nudum : ⁊ ſic deficit ibi cōſen-
ſus:vt.ff.ſi certum petatur.l.ſi ego.Si vero eſt
alia ſolennitas,qua circūſcripta,id eſt qua non
interueniente,nihilominus orit̃ obligatio na
h turalis:illa ſolennitas [h] nō dꝫ dici de ſubſtan
tia:ſicut eſt ſolēnitas numeri teſtiū: ⁊ ſicut eſt
ſolēnitas extrinſeca circa authoritatē tutoris:
ſicut etiā eſſet ſi ex forma ſtatuti requireretur
preſentia coniunctorum,vbi ſtatutum expreſſe
annullaret vtranqꝫ obligationem.ad hoc facit
quod notatur per Dynū.ff.de authoritate tu-
torum in magna diſtinctione.⁊.ff.de iuris ⁊ fa g
cti ignorantia.l.cū quis.⁊ de leg.j.l. nemo pōt
vnde quedam ſolennitas eſt ſubſtātialis,que-
dam ſuperſtantialis , id eſt que requiritur ſu-
pra ſubſtantiam actus,ad ciuilem obligationē
inducendam.⁊ ex hoc apparet intellectus.l.ff. h
de act.⁊ obli.l.obligationum ſubſtantia.

1 ☞Pater in dubio preſumit̃ de ſuo dotare.
2 Statutum dictans quod maritus lucretur ter
tiam partem dotis:an intelligatur de dote ꝓ-
miſſa,⁊ non data.
3 Statutum dictans ꝙ agnati excludunt filiam
a ſucceſſione inteſtati : nunquid teneantur iſti
agnati eam dotare.
4 Filia non congrue dotata, an poſſit agere ad
ſupplemētū ꝯgrue dotis arbitrio boni viri.
5 Pater an teneatur dotare filiam volentem
ingredi monaſterium.
6 Pater an teneatur dotare filiam naturalem.
7 Frater an teneatur dotare ſororem.
8 Pater ſi dotauit filiā,⁊ dos caſu fortuito pe-
rijt,an teneatur iterum dotare.9.
10 Quid ſi pater eſt grauatus debitis.
11 Dos data an reuocetur propter ingratitudi-
nem.
13 Mater dans fundum communem ſibi ⁊ filie
in dotem,an cenſeatur partem ſuā dediſſe, an
an vero fiducia pietatis adminiſtraſſe.
14 Socij duo erāt,vnus dotauit filiā alterius,an
intelliga

a ¶Cōfeſſionalia
Caue. qꝛ iſte tex.
loquit̃ qñ inſtru-
mento aliꝰ agere
nō poterat, ſed ſi
in inſtrumēto ter
tiꝰ de iure cōmu
ni agere poſſet,vi
deret̃ idē i tertio
l.ſi cui leget̃.§.fin.
ff.ď leg.j.⁊ qđ no.
ibi Bal.⁊ idē bal.
in.l.j.j. quorū le-
ga.⁊ qđ no.Jo.ď
imo.in.l. ſi.ff.a q.
ap.non licet.poſt
mediū.aduerte ta
men:qꝛ inquantū
dixi qđ pōt: vide
ēt Bald.in.l.vni-
ca. §.videamꝰ.in
ſi.j.ď rei vxo. act.
⁊ cōtra quē māde
tur executioni,vi
de Ang.in.l.j.§.ſi
hr̃s. ff. ad trebel.

b ¶Nudo pacto.
⁊ no.qđ mulier,⁊
qlibet fideiuſſor
ꝓmittentes dotē
nudo pacto : vt
hic dicūt̃ obliga-
ti.ēt abſqꝫ aliquo
beneficio velleia-
ni:vt.l.j. ⁊ ibi no.
ſ.ad velleia.

c ¶Innominatꝰ.
Uide Bart. in.l.
iuriſgen.in princ.
⁊ in.l.legitima.ff.
de pact.

d ¶Itē eſt aliud
ſpeciale.Uiđ Sa
li.in.l.legē.ſ.de
pact.vbi ponit.x.
limitationes. qđ
ex hoc nudo pa-
cto oriatur actio.
And.Barb.

e ¶Speciale i do
te.Et q̄ ſunt ſpe-
cialia in dote,viđ
Bart.in.l.j.ff.ſol.
matri. ⁊ ibi ꝑ do.
meū. ⁊ plenius ꝑ
Bal.And. Bar.

f ¶Eadē die.Idē
in fiſco:vt not.gl.
⁊ Bar.in.l. j.j.de
iure fiſ. libro. x.⁊
Bal. in.l.ſi debi-
tor.j.de priuil.fiſ.
⁊ in.l.dotis.j. de
iure do. vbi vult
hoc eſſe verū etiā
contra fiſcum. ⁊
idē qđ Bald. hic
tenet Bart.ꝑ illū
tex.in.l.j. in prin.
ff.ſolu.matr.⁊ ibi
Bald.q idē dicit
in inſtr̃o promiſ-
ſionis ſalarij do-
ctoris legentis,⁊
vide Bal.i.l.mu-
lier. alias eſt in.l.
in ambiguis. ff.ď
iur.dotium. in re
porta.

g ¶Subſtātialia.
Bene facit quod
no.Bal.in. l.ſi ex
pretio.ad fin. ſ.ſi
cert.petat.

h ¶Solennitas.
Contra no.Bar.
in.l.cū lex. verſic.
iuxta predicta. ff.
de fideiuſ.

intelligatur dotaſſe animo repetendi.
15 Pater dedit in dotem pro filia fundum botrianum, qui erat ipſius filie. an intelligatur dotaſſe de proprio. 16.
17 Frater promittens mille in doté de bonis ſororis ſue, que mille nõ poſſunt haberi niſi vendantur predia dicte ſororis, ſi hec ſoror non vult vendere dicta predia, nec venditioni conſentire: nunquid propterea frater poterit ex hac promiſſione conueniri.
18 Verba ambigua, interpretantur contra ſe obligantes.
19 Filia an poſſit ſe dotare de bonis maternis inuito patre.

¶ Lex ſeptima.

1 a SI pater dotem. † a Pater ſimpliciter dotando filiã, nõ exprimendo de quo patrimonio, vr̃ dotaſſe de proprio patrimonio ipſius patris. Si vero expreſſit ꝙ dotabat de proprio patrimonio ꝛ filie tũc ſi eſt ſoluẽdo, intelligit̃ dotaſſe de ꝓprio: ſi vero nõ eſt ſoluẽdo, intelligit̃ dotaſſe de p̃rimonio filie. h. d. Iſta lex eſt ſingu. ꝛ vnica: ꝛ vna de quinquaginta deciſionibus Iuſtiniani. Iſta lex mouet duas q̃ſtiones vſq; ibi, vtranq;. deinde eas ſoluit per ordinẽ. Et primo ſoluit primã queſtionẽ, ꝛ annectit ſolutionis rõnem vſq; ibi. Ubi aũt ſoluit ſc̃dam queſtionẽ cũ diſt. ꝛ cõſulit patri ne vtat̃ effuſo ſermone, qui em̃ indefinite ꝓmittit, ſe in periculo ponit. h. d. ¶ Caſus pertinens ad primã queſtionẽ ſub triplici themate formaꝛ. Pone: Berta erat filia mea, ꝛ habebat p̃rimoniũ, qđ ad me nõ ꝑtinebat, ſed ad ipſam: vel habebat p̃rimonium a matre queſitũ, qđ ad eã pertinebat iure ꝓprietatis, ad me iur. vſufru. vel q; erã debitor ex aliqua cã filie mee in mille, promiſit pro ea mille in dotem ſimpliciter, nõ dicendo vtrũ de patrimonio meo, vel de ſuo. vel ſibi debito. ¶ Querit̃ de quo p̃rimonio intelligar dotaſſe: Reſpõ.
b quod b de ꝓprio patrimonio meo, non de patrimonio filie mee, nec cũ animo cõpenſandi cũ ea. Nam potius debitum naturale perſoluitur a patre dotante, cũ teneatur dotare filiã, quã intelligatur dotaſſe de patrimonio filie, vel animo cõpenſandi. ¶ Quod dico in dote filie: idẽ in donatione ꝓpter nup. data pro filia. hoc primo: cõiuncta queſtione cum ſolutione eius. ¶ Modo queritur ſecundo: pone ꝙ ego pater dixi ꝙ dotabã filiam meã de patrimonio meo ꝛ ſuo: queritur quid iuris: videbat̃ enim dotata de communi propter copulã. ¶ In contrariũ videbatur: quia deberemus ſequi ordinẽ ſcripture. Nam ſi primo dixi de meo, de meo ſit ſatiſfaciendũ: ꝛ ſi meũ nõ ſufficit, reliquum ſit ſoluendũ de bonis filie: ſed ſecundũ hoc ſi conuerteretur ſermo: q; ſic dixi: dabo de bonis filie mee ꝛ meis, primo deberet ſolui de bonis filie mee: ꝛ ſi non ſufficerent, de bonis meis tũc deberet ſolui. Iſta erant imaginabilia ſecundũ antiquos. ¶ Tex. tñ non ponit iſtas determinationes, ſed determinat ꝓpoſitã queſtionem. Nam ſub quocunq; ordine ponat̃ iſta culpa, lex interpretatur ꝙ pater ꝓmiſerit de ꝓprio quatenus ſufficit: ꝛ quatenus non ſufficit, de bonis filie: ergo ſi pater nõ vult interpretationi legali ſubiacere, loquat̃ aperte ꝛ diſcrete: vt dicat quantũ de bonis ſuis, ꝛ quantũ de bonis filie intendit: ne dum ineffuſo ſermone, id eſt indiſcreto vti
c tur, incidat in periculũ obligationis. h. d. ¶ In tex. ibi, ſimpliciter c ſimpliciter dico, qđ nullo addito: vt infra verſi. vtranq;. ergo ibi nihil addendũ eſt. Ibi eſt ꝓprie tex. de iſta dictione ſimpliciter. ꝛ fa-
d cit ad ſtatutũ d. qđ dicit ꝙ debet reſponderi poſitionibus ſimpliciter: qđ extra poſitiones nihil debet addi: ſed debet reſpõderi ſimpli-
e citer credit, vel nõ credit. ¶ Ibi dederit. e dicit glo. id eſt dare ꝓmiſerit. Nam quãdo incipit a datione: tũc non eſt dubiũ de cuius pa-
2 trimonio: q; cõſtat ex ipſa datione. ¶ Et not. quod verbum, dede-
f rit. ponit̃ pro deſtinatione. Et ſic facit ad ſtatutũ, f quod marit⁹ lucratur tertiã partẽ dotis date: vtrũ intelligatur de dote promiſſa, ꝛ nõ data: ꝛ videt̃ ꝙ ſic: per hunc tex. cum gl. ¶ Ego conſului ꝑ iſta parte: ſi mora interuenit in dando. Uel mora debitoris noceat creditori. argu. ff. de iuris ꝛ facti ignorantia. l. iniquiſſimum. ¶ Ibi, vſuifructus. Idẽ ſi eſſent alia bona, in quibus pater nullum ius haberet. ¶ Ibi actiones. Iſte caſus hʒ maiorem dubitationẽ. Nam ſi pater (ponamus) erat debitor filie in mille: ꝛ promiſit pro ea mille in dotẽ, videbatur ꝙ promitteret animo cõpenſandi: vt. ff. ſolu. matri. l. ſi cũ dotẽ. §. ſi pater. ꝛ. ĩ. vnde vir ꝛ vxor. aut. preterea. cum em̃ pater teneat̃ dotare filiã obligatione legali, ꝛ in tali obligatione legali preſumit̃ animus cõpenſandi. ergo ꝛ hic debet p̃ſumi. Contrariũ determinat hec lex: q; potius pater videtur debitũ naturale perſoluere: vt. ff. de ritu nup. l. qui liberos. quã animum cõpenſandi habe-
g re: qđ eſt valde not. ¶ Et no. hic expreſſum ꝙ lice filia ſit diues g ex proprio patrimonio: tñ pater tenet̃ eã dotare de ſuo. facit. ff. de act.
3 ꝛ obli. obligamur. §. lege. ¶ † Sʒ pone, ſtatuto h cauet̃ ꝙ agnati ex-
h cludunt filiã a ſucceſſione inteſtati: nunquid iſti agnati teneant̃ eam dotare. videt̃ ꝙ ſic. ff. ſolu. matri. l. ſi marito. §. ſi voluntate. per Bart.
i poſt Dy. ¶ Sʒ pone i ꝙ ſtatutũ dictat ꝙ filia dotata k nõ ſuccedit.
k modo pater dotauerat filiã: ſed nõ erat dotẽ ſtipulatus filie, ſed ſibi ꝛ ſuis heredibus: nunq̃d heredes teneant̃ iſtum ſtipulationẽ remit-

a ¶ Si pater. Si filia eſt heretica, vel iudea, an pater teneat̃ eã dotare, vide Bal. in aut. res que. ĩ. cõmu. de leg. ꝛ adde ſm̃ Lud. ro. i. l. j. ff. ſol. mat. qđ ſi pater eſt egenus, vel multis debitis inuolut⁹: ita ꝙ nõ ſit ſufficiens ad dotandũ. nõ tenetur dotare: ꝛ dato ꝙ cõſtituerit, cõſtitutio in effectu erit nulla. l. ſi ſucceſſiõe. ĩ. de reuo. his q̃ in frau. credi. alie. ſunt. ꝛ ĩ. l. ait pretor. §. ſi cuʒ mulier. ꝛ ĩ. l. fi. §. ſi a ſocero. ff. de his q̃ in frau. cred. ſm̃ eũ. nec mirũ: q; dos dʒ conſtitui ex qualitate facultatũ, ꝛc. l. quero. ff. de iure dot. ꝛ eſt dictũ Bal. in. hac. l. quid ſi filia eſt meretrix, vel ſimilis: an pater teneat̃ eã dotare, vide Bal. in. l. qui liberos. ff. de ritu nup. in repe. antiqs. quid ſi filia nupſit patre cõtradicente, vide Abb. in. c. cũ cauſa. extra de rap. per doc. in. c. accedens. extra de procur. ꝛ ibi vide Imo.
tere mulieri: Rñ. ſic: vt no. Iac. de are. ĩ. l. vxorẽ. §. pater naturalis. de lega. iij. ¶ † Sʒ pone
b ¶ Vide ꝛ ſequere Alex. in. q. preſenti. in. l. neſennius. ff. de neg. geſt. ꝛ Lud. Ro. in. l. j. ff. ſol. mat. qui reprehẽdunt doctri. Bar. in. d. l. neſennius. ꝛ videre potes Bar. in. l. j. §. nec caſtrẽſe. in iij. col. ff. de coll. bon. vbi melius loquit̃ ſm̃ Alex. vbi tamen ſimpliciter dotat pater filiam, de ſuis bonis intelligitur, non de filie bonis dotare: vt hac. l. ꝛ hoc ſecundum pred. Philip. Deci.
c ¶ Simpliciter. Vide Bar. in. l. j. §. ſi quis ſimpliciter. ff. de verb. obl. ꝛ in. l. j. ff. de vulg. ꝛ pup. ꝛ in. l. manifeſtiſſimi. ĩ. de fur. Andr. Barb.
d ¶ Statutum. Vide in. l. i. §. ſi quis ſimpliciter. ff. de verb. obli.
e ¶ Ibi dederit. An ſtatutum in dote data, verificet̃ in dote confeſſata, vide qđ not. ad Bar. in. l. iubemus. s̃. de ſacroſanct. eccleſ. vbi remiſi ad Bar. in conſiliis. And. Barb.
f ¶ Statutũ. Vide Bar. in. l. iubemus. §. ſane. s̃. de ſacroſan. eccle.
g ¶ Diues. Contrariũ videtur velle Bar. in. l. ſi mulier. ver. cũ proponeretur. ff. ad velleia. ꝛ vide glo. hic in ver. intelligi. ꝛ Ang. hic. ꝛ in auth. res que. ĩ. commu. de lega.
h ¶ Statuto. Sed caue: q; tale ſtatutũ excludẽs filiã in totũ, vr̃ nõ valere, per not. in. l. ſancimus. cũ materiã. s̃. de nup. ꝛ dictũ Bar. hic alleg. nihil facit ad propoſitũ: niſi intelligas iſtud dictũ quando dos ſemel data filie, reuerſa fuiſſet ad patrẽ. prout loquit̃ Bar. vel etiam põt intelligi qñ filia nolit niſi dotẽ: ꝑ ea q̃ not. Bal. s̃. proxi. ver. pone pr̃. ꝛ vid q̃ no. ipe Bal. ĩ. l. q filiũ. ff. vbi pu. edu. de. ꝛ qđ dico ĩ apo. ſe.
h ¶ Statuto. Si agnati excludũt filiã ab h̃rditate, tenentur eã dotare, ꝛ alimentare. l. qui filium. ff. vbi pupil. edu. de And. Barb.
i ¶ Sed pone. Pro hoc facit: q; onus dotandi tranſit ad heredẽ: vt no. doc. in. l. poſt dotẽ. ff. ſol. mat. ergo fortius remittere. ꝑt etiam hic alia ratio aſſignari: de q; ꝑ Bal. in. l. ania. in ver. ex hoc dico. ĩ. d iur. dot. vbi allegat illđ do. Iac. de are. ꝛ etiã illud allegat ĩ. l. vna. §. cũq; ex ſtipulatu. in fi. ĩ. de rei vxo. act. ꝛ Lud. ro. in. l. poſt dotẽ. dt Iac. de are. in. d. §. pater. ꝛ Imo. aliter dt: ꝛ credo ſuã lec. vitio ſcriptoris corruptam: tñ ſequitur hic. ꝛ adde: q; in ſimili filia exheredata vendicat ſibi dotẽ. l. ſi pater. ꝛ. l. pater filium. cum ſe. de iure do. ff. ſed certe vẽdicat iure conſolidationis: q; pater nõ erat ſibi tanquã ſtipu. ſed ſimpliciter. ad idẽ. l. fi. eo. tit. vbi filiusfa. ſpõte abſtinens, vendicat ſibi dotẽ: quãto magis. qñ ex neceſſitate abſtinet. l. ſi fideiuſſor. §. ſi neceſſaria. ff. qui ſatiſ. cog. ſed certe nõ facit ratio quã dixi. s̃. tertio. allegat ꝑ B l. ex parte. §. inteſtato. ff. fa. erciſ. ꝛ. l. emptor. §. ancillã. ff. de rei vẽ. vbi filia cui propter dotẽ minus relictum fuit, vendicat ſibi dotẽ precipuã: ſed certe eodẽ morbo laborauit iſta, ſicut alia. quarto addit: q; non ſuccedens in re vniuerſali, ſi ſuccedat in re ſingulari, nõ tenet̃ cũferre. l. filiã. ꝛ. l. a patre. ĩ. de colla. Itẽq; ſtate herede extraneo ceſſat colla. l. fi. s̃. cõ. vtriuſq; iud. ſed filia iſta exheredata deſinit eſſe ſua. l. j. §. ſciendũ. ff. de ſuis ꝛ legiti. ꝛ. l. j. §. ſi pater in poteſtate. ff. d coniun. cum emã. li. eius ꝛc. ſed certe etiam hoc de collatione, eſt alienum a q. noſtra. ideo meliores rationes. s̃. aſſignaui.
k ¶ Dotata. Et quid ſi ſtatutũ dicit ꝙ filia ſit cõtẽta d dote a patre, vide Bal. in aut. res que. ĩ. cõmu. de legatis. ꝛ iſtud ſtatutũ qualiter etiã intelligat̃, vide q̃ not. ſcripſi poſt Bald. in. l. j. ĩ. de legi. hered. ꝛ adde Bal. hic. ꝛ Pau. de caſt. in conſi. cviij. ꝛ ibi vide que dicat̃ congrua dos: ꝛ an oporteat ꝙ aſcendat ad legitimam: vt ibi ꝑ eũ. ꝛ colligitur ex no. ꝑ Bal. in. l. ſi defunctus. ĩ. de ſuis ꝛ legitimis. ꝑ Salice. in. l. ſancim⁹. s̃. de nupt. ꝛ bar. in. l. filie. ff. de leg. iij. ꝛ in. l. quero. ff. de iure dotiũ. ꝛ Ang. in aut. de reſtit. ꝛ ea q̃ pa. in prin. ꝛ qñ ibi. Iaco. de bel. in vlt. queſtio. ꝛ ꝙ no. Bal. in dicta aut. res q̃. in. j. col. ꝛ ibi omnino vide Salice. in princ. ꝛ cõſuluit ĩ iſto articulo cũ Salice. in. l. ſancim⁹. s̃. de nupt. ꝛ in aut. nouiſſima. in. xij. q. s̃. d inoffi. teſtamẽ. ꝙ ſtatutũ excludens a ſucceſſione ꝓpter dotẽ, non videatur excludere a legitima: niſi ſpecialem mẽtionem faciat de legitima. ꝛ idem conſuluit Bal. vna cũ collegio Florẽ. vt ipſe refert in cõſi. incipiẽ. Antiquo ſtatuto ciuitatis Peruſij. ꝑ. l. ſi qñ. §. j. ꝛ fi. s̃. de inofficioſo teſtamẽto. ꝛ not. ꝑ Guil. in. l. de his. s̃. de tranſactionib⁹. ꝛ vide que ſcripſi. poſt Imol. in. l. gall⁹. §. ꝛ quid ſi tãtũ. ff. de liberis ꝛ poſthumis. ꝛ vide Bal. in dicta authent. nouiſſima. in. xij. queſtiõe. vbi diſputat vtrũ ſtatutũ qđ ꝓhibet filiam cum maſculis ſuccedere, eam excludat a iure petẽdi legitimã: ꝛ tãdem poſt multa concludit ꝙ non. ꝛ idem

ſubdit,ſi pater filijs inſtitutis,filiabus.x. ⁊ dotes ſuas iure inſtitutionis reliquiſſet:⁊ refert ſe in iſtā partē cōſuluiſſe.⁊ Bal.vt ibi per eum,vide tñ eundē in.x.q.in ſi.vbi videt̄ tenere ꝙ ſi ſtatutū mandat filiā excluſam dotari, qd etiam a iure legitime intelligatur excluſa, quaſi legitima diminuta ſit per ſtatutum. Alex.

ꝙ iſta filia [a],nō eſt congrue dotata,vtrū poſſit
agere ad ſupplementū congrue dotis arbitrio
boni viri. Reſpō. ſic:qꝛ mētio dotis intelligit̄
arbitrio boni viri: vt.l.j.de leg.ij. ⁊.l.ſi filie. de
leg.iij.ſ.eodē. l.cū ea.niſi ſtatutū vltra ꝓcede
ret,dicēdo ꝙ cōtenta teneatur ſtare dote a pa
tre data,vel ꝓmiſſa.arg.ff.de here.inſti. l.q vo
5 lebat. ⁋ †Sʒ pone ꝙ filia nō vult nubere [b], ſʒ
ingredi monaſteriū, ⁊ non pōt ingredi ſine do
te:nūquid teneat̄ eam dotare: Reſpon. ſic:vt
colligitur ex no.per Bart.in.l.j.§.ſi parens. ff.
6 ſi quis a pa.fue.manumiſ. ⁋ †Sed nūqd pa
ter teneatur dotare filiā naturalē [c]. videtur ꝙ
ſic:qꝛ tenetur eam alere,⁊ ſuccedit loco alimē
toꝝ:vt.ȷ.de nat.liberis.aut.licet. ⁊ qꝛ dos eſt
de iure naturali, ſeu gentiū:vnde videtur ſola
natura cōſiderari.argumē.in auth.de teſt. im
perfec.in prin.⁊.l.ſi.ȷ.de confir.tut. In contra
rium eſt caſus in.d.l.vxorē. §.pater naturalis.
7 ſcilicet ꝙ nō tenetur dotare. ⁋ † Sʒ nunqd [d]
frater tenetur dotare ſororem:certe ſi ſoror hʒ
propriū patrimoniū,frater non tenetur eam
dotare de ſuo : ſed ſi nō hʒ,tenetur frater,ſi eſt
eodem patre nata:vt.ȷ.de adminiſtr.tut.l.non
8 omni. ⁋ †Sed nunquid ex caſu quo tenet̄ do
tare,ſi ſemel dotauit,⁊ caſu fortuito dos eſt ꝑ
dita,teneat̄ iterato dotare:dic ꝙ nō:vt.ff.ꝓ ſo
cio.l.ſi ſocius ꝓ filia.⁊ eſt ratio:qꝛ ſtatutum nō
loquitur de duplici dote,ſed de vnica.argu.ff.
de leg.primo.l.ſi quis teſtamento. j.reſponſo.
quia caſus fortuitus in re cōtingens nocet cre
ditori cui eſt res perſoluta, ⁊ nō debitori. Sʒ
ſi pater [e] inſtituit extraneū,⁊ filiā preterijt:iſta
nō vult dicere teſtamentū nullum, ſed ſimpli
citer petit dotē ab herede:vel pone ꝙ teſtamē
tum eſt inſinuatum de ſuo cōſenſu:querit̄ vtrū
iſte heres extraneus teneat̄ eam dotare. ⁊ dic
quod ſic,per ea,que not. Dyn.⁊ Bar. poſt eū
9 in.l.in inſulam.in princ.ff.ſolut.matri. ⁋ †Et
idem dico ſi bona ſunt cōfiſcata ex forma ſtatu
ti,ꝙ fiſcus tenetur dotare filiam ex bonis con
fiſcatis per dictā.l. Et omniū iſtoꝝ ratio pen
det ex naturali vinculo.quo pater tenet̄ ad do
tādū: vt.d.l.obligamur.§.lege. At i eo in quo [f]
pater non tenetur:qꝛ eſſet alia cauſa quam do
tis,non preſumeretur donatio.arg.in.l.ſi.ff.de
petitione hr̄ditatis. Et idē in nepote ex filio:
vt.ff.de coll.bonorum.l.dedit dotē. Ibi,multa
pars,⁊c.vbicunqꝫ Iuſtinianus facit mētionē
de opinionibus veterū, ⁊ ad eas tollēdas de
cidit,eſt de quinquaginta deciſionib9. ⁋ Ibi,
dimidia.ex natura copule.argu.ff. de duobus
reis.l.eos.§.cum tabulis.⁊.ſ.de conſtit. pecu.
aut.ſi quando. Nam natura copule conſueuit
equales partes attribuere. ⁋ Ibi, ꝓ rata ⁊ ꝓ
rata eſt:vt qui plus hʒ in bonis,in plus tenea
tur,id eſt vt qui hʒ de eius patrimonio plus,
ſoluat plus:ſicut dicimus in oneribus que cō
cernunt patrimonia,que diſtribuunt̄ pro rata
patrimonioꝝ:vt.ȷ.de annonis ⁊ tributis.l.in
dictiones.lib.x. ⁋ Ibi.liberalitate.quia nō eſt
mera liberalitas,cum debitu naturale ꝑſolui
tur:vt.ȷ.de imponēda lucratiua deſcriptiōe.l.j.
lib.x.ibi dum dicit,debiti potius ſolutio. Nā ſi
eſſet mera liberalitas,actio dotis eſſet mera ſi
lic:vt.ff.familie erciſcūde.l. Pōponius phila
delphus.nō cōmunis patris ⁊ filie, qd eſt fal
10 ſum:vt.l.ij.ſolut.matri. ⁋ †Sed quid ſi pater
eſt debitis alijs pregrauatus [g]:nunquid tene
tur dotē dare: Videtur ꝙ dos nō debet conſti
tui,niſi ſoluto ere alieno:vt.l.fin.in prin.ff.que
in fraudē creditoꝝ facta ſunt,vt reſtit.qd eſt
verū,ſi tale debitum exhaurit facultates:alias
ſecus:vt pʒ hoc in caſu in quo pater erat debi
toꝛ filie ex alia cauſa. Nā ſi ſuppetūt facultates
etiā tunc de ſuo dotare tenetur. ⁋ Ibi,proge
niem [h].relatuʒ ad omnē deſcendentē perſonā.
11 ⁋ †Ibi,irreuocabilis.per hunc tex.argui po
teſt ꝙ dos data nō reuocet̄ pretextu ingratitu
dinis [i]:ſed ſi non eſt data,pater nō vrgetur ad
dandū dotem filie ingrate [k]: ſicut nec legitima
debetur ei : qꝛ ingratitudo tollit ei debitū na
turale,ne naturaliter iniuriet̄ leges: vt in aut.
de nup.§.optime.ibi.ne forte.coll.iiij.⁊ dixi.ſ.
12 de ſecū.nup.l.penult. ⁋ †Ibi, fortunā.ſed hic
pone ꝙ frater [l] dotauit ſororem de cōmuni pa
trimonio: puta quia dedit ei fundum cōmunē
in dotē:poſtea venit ad diuiſionem cum ſoro
re,vult refici ſibi quantū valuit pars ipſi9 fra
tris dotātis:querit̄ quid iuris: Et videt̄ pri
mo quod frater non dʒ audiri. Nam extraneus
dotando de ſuo,videtur donare:vt in.l.j.§.ac
cedit.ȷ.de rei vxorie actione.⁊ hoc ſentit Iaco.
de are.vnde cōſuluit ꝙ frater faciat ſe cōſerua
ri indēneʒ a ſorore: alias preſumatur donaſſe.
Alij dicūt ꝙ nō preſumitur dotaſſe animo do
nādi,ſʒ gerēdi negotia puelle. ſi puella habeat
alia bona,ex quibus ipſi fratri poſſit cōſuli.ar
gumen.ff.de nego.geſt.l.neſennius.⁊ hoc pla
cet Cy.ſi frater negotia ſororis [m] gerebat. Nā
ex hoc preſumitur quod fecerit tanquā nego.
geſtoꝛ. Nā alia coniectura etiā leuis, excludit
coniecturam donationis tacite. Iſta eſt cōmu
13 nis opi. ⁋ †Quero,qd in matre que dat fun
dum cōmunem ſibi ⁊ filie in dotem,nunqd in
telligitur partem ſuā donaſſe: an fiducia pieta
tis adminiſtraſſe.argu.ff.de negotijs geſtis. l.
qui aliena.§.quanquā.⁊.ȷ.de collat.l.fin.⁊.ff.de
ſolutionibus.l.filia.⁊ de condictione indebiti.
l.cum is.§.ſi in ea.perſuaderi poteſt ꝙ videat̄
donaſſe.argu. ȷ.de captiuis,⁊ poſtliminio re
uerſis.l.liber captus.⁊ quod not.ff.de minori.
l.iij.§.ſed vtrū.in gl.licet enim dicant docto. ꝙ
in quolibet adminiſtrāte potius preſumit̄ ani
mo adminiſtrādi,quā donandi,ſine dubio ve
rū eſſet in adminiſtratione neceſſaria : vt. ȷ.de
adminiſtratione tutoꝝ.l.cū quedā.⁊.ff.de ad
14 miniſtratione.tutoꝛ.l.cū poſt mortē. ⁋ †Po
ne [n] qd erant duo ſocij,vnus dotauit filiam al
terius , vtrū intelligatur dotaſſe animo repe
tendi a patre : ita quod in diuiſione ſocietatis
poſſit iſtud imputari parti: Collige ſolutionē
ex.d.l.ſocius.ꝓ filia. ff. ꝓ ſoc. ⁋ Quid ſi duo [o]
ſunt fratres habētes bona cōmunia, vtrū filia
vnius eoꝝ ſit dotanda de patrimonio cōmu
ni:an de parte ſua. Reſpō.aut viuit au9,idēqꝫ

a ⁋ Quod iſta filia. An femina nō cōdigne dotata,pōt petere ſupplementum, vide Pau.de caſt.cōſ. cx.Bal.in. c.ſi ꝓponēte.de reſeri. And.Barba.

b ⁋ Nubere. Vide qd no.Bar.i aut. res q̄. ȷ. cōmn.de leg.ſed quid ſi nō vult nubere, nec religionē itrare, vide qd no.Bal.i l.pactū.in.xx.q.ȷ. de col.⁊ ad hec dicta adde Cyn. in aut.ſʒ q̄uis. ȷ.de rei vxo. act.⁊ ibi Salice. ⁊ Ang.⁊ Io.and.i tit.q filij ſint legitimi.ſuper X ſi.qd ſi ipſa.

c ⁋ Naturalē. Limita, niſi ſit inops ſm Bal.in l. neqꝫ mater. in. ſi. ȷ. de iure dotiū.

d ⁋ Sed nūquid. Sʒ Bar.aliter loquit̄ in.l.ſi cū dotē. §.ſi poſt. ff.ſol. mat.⁊ Lud.ro.in auth.qd locum.ȷ. de colla.

e ⁋ Sʒ ſi pr̄. Vide qd no.Bal.ſ.pri. in ver.ſʒ pone,ſtatuto.⁊ X.l.ſeq. Et ad id qd dr̄ hic ď fiſco,⁊ ēt de hr̄de facit qd not. per Bar.in.l.queſitū. §.j.ff.de priuil.credit. vbi dicit qd eſt es alienum.

f ⁋ An i eo i quo. Iſta lex hʒ locuʒ in auo paterno: licet gl.hic aliter dicat.cōtra quam tenet Bart.hic.⁊ in.l.j.ff.ſol.mat.⁊ in. l. dedit. ff.de colla.bono.

g ⁋ Pregrauat9. Sequitur Lud. ro.ff.de ſol.matrimo.⁊ dixi.ſ.

h ⁋ Progeniem. Vide tex. ⁊ Bal. in.l.ſi.ȷ.de emancip.lib.

i ⁋ Ingratitudinis. Idē in alimentis:vt no.glo.⁊ Bart.in.l.ſi quis a liberis.§.idē iudex. ff.de libe.agnoſcen.⁊ pro dicto Bal.hic dicit Roma.in rub.ff.ſolu.mat.ꝙ ſi filia acciperet maritum indignū conditioni ſue,pater nō tenet̄:per aut.ſed ſi poſt.cum ibi no.ſ.de inoff. teſtament.⁊ vide Bal.in.l.j.ff.ſol.matri.dum alleg.l.iij.§.ſi emācipatus. de contra tabu.⁊ vide Bart.in.l.qui liberos.in repoꝛ.anti.ff.de ritu nup.limitat dictum Bald.hic ⁊ per Anto.de Butr.in.c.quintauallis.in.j.col.extra de iureiur.

k ⁋ Ingrate. Vide Bal.⁊ Imo.in.l.poſt dotem.ff. ſolu.matr.

l ⁋ Quod frater. Vide Bar.hic poſt gl.⁊ Bar.⁊ Bal. in. l.neſenni9. ff.de neg.geſt.⁊ qd not.Bar.in.l.vxorē.§.pater naturalis. ff. de leg. tertio.in.l.cum poſt.§.ſi.ff.de adminiſtra.tuto.⁊.in.l.j.§.nec caſtrēſe. ff.de collatione bonorum. ⁊ Paul.de Caſt.in conſi.ccclxxxvj.in fin. col.⁊ quod not.Bar.in.l.j.ff.ſolu.matrimo.⁊ vide que ſequūtur:vbi quid in patre ⁊ matre.

m ⁋ Negotia ſororis. Not.ꝙ ſi frater egit negotia ſororis,⁊ eā dotauit,vr̄ dotaſſe de bonis ſororis. facit.l.vxorem.§.pr̄ naturalis.ď lega.iij.ibi Iac.de are.⁊ Bart.facit.l.cū poſt.§.j.ff.de adminiſt.tuto.⁊ ibi Bart.⁊.l.Neſenni9.⁊ ibi Bart.ff.de neg.geſt. l.fin.ff.de peti.heredi.l.poſt mortē.§.j.ff.qñ ex facto tutoris.vel curatoris, minores agere, vel conueniri poſſunt Bald.in conſi.incip. Pet.⁊ Io.frater.⁊ qd not.Bar.in.l.j.§.nec caſtrēſe.ff.de collatione bonorum.Bar.in.l.ij.ff. de petitiōe hereditatis.⁊ Ang.in dicta.l.Neſenni9.vide do.Abba.cōſil.xiij alias xij.⁊ vtrum poſſit petere abſolutionem a iuramēto, quo promiſit dotem pro ſorore,⁊ ibi vide eundē conſil.xx. vide Ioan. de Imol. conſil. xxviij. vbi conſuluit qd fratres videntur dotaſſe ſororē de bonis paternis, ⁊ nō de bonis communibus ipſorū. Andreas Barb.

n ⁋ Pone quod erāt. Sed ego in veritate nō video quod in dicta. l.ſi ſocius.colligatur deciſio. ideo iſto cū regula, qd videatur donaſſe.

o ⁋ Quid ſi duo. vide Bald.in.l.ſi patruus.ſ.commu. vtrinſqꝫ iud. ⁊ ibi tm̄ videt̄ limitare, vbi eſſet cōtracta ſocietas omniū bonoꝝ. ⁊ vide quod ſtatim ſequit̄:vide tamen que dixi poſt Bar.in dicta.l.ſi patruus.ſed poſito quod ſint ſocij omniū bonoꝝ,ꝙ dos debeat de communi dari.videtur tex.in.l.cū duobus.§.fin.cum.l.ſequen. ff. pro ſocio.nec ob.glo.in.l.ſi ſocius.iuncto tex.qꝛ reſpon.quod quando ſunt ſocij omniū bonoꝝ,videntur ſaltem tacite conuenire quod cōmunibus expenſis dos ſolui debeat:⁊ ſic potius cōcordat quā diſcordet.hoc intellige,ſi ſunt ſocij omniū bonoꝝ per ſocietatē expreſſam.hoc expreſſe cōprehendentē.ſecus ſi per tacitā:quia ad iſta non extendit̄.l.coiri. cū ſeq.ff.ꝓ ſoc.no.gl.iūcto tex.in.l.ſi fratres. §.ſociū. in verſi.ſi omniū.⁊ Bal.in aut.ex teſtamento.in vlt.col.ȷ. de colla.ꝓ

pater

Ange. in cõſi.c.⁊ in.l.ex duobus.ff. de neg.geſt. Pe. de Anch.in cõſil. cxxxviij.ſimpliciter vr̄ tranſire cū Spec.p. d.l.ſi ſocius p filia. ⁊ ita etiā intelligit̄ qḋ no.Bal.in.l.ſi ſocietatē vniuerſarū.p illū text.ff.p ſoc.in lec.antiqua aduerte tñ, ꝙ ſi vnus ex fr̄ibus a maritauit de cõi filiā altero fratre cõſentiēte, vr̄ alter cõſenſiſſe animo nõ donādi p l.vnā.§.accedit. j. de rei vxoꝛ. acti.⁊ cõſuluit Pau.de caſt.in cõſi.cxx.cõtrarium ſcripſit ſm Barto.hic in vlti.col.circa mediū.ver. pone qḋ vnus. ⁊ vide qḋ. ſ.pri.dixi.Bald. tñ in aut.res que ſ.cõm de leg. dicit qḋ ſi pater hȝ vnde poſſit, tenetur ipſe dotare filiam.non auus.

pater ipſoꝝ fratrū. ⁊ tunc ſequitur ꝙ dos ſoluta veniat ſoluenda de cõmuni ſi non viuit au⁹, debet ſolui de poꝛtione patris ſui, ⁊ non patrui:vt no.in Spe.in tit.de iudi.in.iiij. parte.§. ſequitur.verſi.quid ſi vnus ex fratribus coherdibus.dic vt ibi. ¶ Sed pone ꝙ vnus ex fratribus viuēte patre de peculio ꝓfectitio dotat filiā,deinde moꝛit̄ patre, deīde alter frater petit iſtud peculiū conferri, vel iſtā dotē imputari in partem patris puelle,queritur quid iuris:⁊ videt̄ ꝙ debeat fieri collatio.ſiue imputatio:⁊ ſ.fami.erciſ.l.certum. ¶ Contrarium eſt verū: qꝛ iſta dos pertinebat ad onus aui. ⁊ reputat̄ tanquā es alienū aui.tex.eſt ſingu.ff. de euict.l. pater filie,ſcḋm vnam lect. ¶ Reuoco [a] in dubium intellectum huius legis.
15 ¶ † Pone,pater pꝛomiſit pꝛo dote filie fundum botrianum qui erat filie.nunquid intelligit̄ dotaſſe de pꝛopꝛio:dic ꝙ non:qꝛ dos conſiſtit in eo quod nõ põt ſolui de patrimonio paterno:⁊ tunc opoꝛtet dicere ꝙ pater poſſit alienare bona filie pꝛo dote ſua.alias ſocer teneret̄ genero ad intereſſe quod eſſet ſoluendum de pꝛopꝛio patrimonio ipſius patris. Melioꝛ tamē modus eſſet ſi cõſentiret huic ꝓmiſſioni filia,vel ꝙ filia ſe dotaret patre cõſentiēte:vt eſt tex.no.j.ea.l.pꝛope ſi.
16 ¶ † Ibi,⁊ cõſentire ⁊c.Sed pone ꝙ pater [b] ꝓmiſit mille nomine dotis.⁊ apparet ꝙ nõ liberali animo : qꝛ filia conſeruāt eum indemnem. Modo [c] marit⁹ petit dotē a patre,excipit pater ꝙ iſta dos dȝ eſſe de patrimonio filie ſue, non pꝛopꝛio:querit̄ quid iuris:reſpon.ꝙ controuerſia non poteſt referri marito,cui dos eſt ꝓmiſſa, quicquid ſit inter patrē ⁊ filiam:tñ gener experiretur cõtra patrē ad dotem pꝛomiſſam:vt.ſ.eo.l.ſi p dote.Et hec vera ſunt in dote ꝓmiſſa ſimpliciter,ſed ſi expꝛeſſum eſt ex cuius patrimonio,tunc ſtamus expꝛeſſo:vt.j.ea.l, §.fin.
17 ¶ † Modo foꝛmo iſtā queſtionem,pone quod frater ita dixit.ego ꝓmitto tibi in dotez de bonis ſoroꝛis mee mille,q̄ mille nõ poſſunt redigi.niſi ex vēditione pꝛedictoꝝ ſoꝛoꝛis,ipſa nõ vult pꝛedia vēdere, nec huic cõtractui conſentire,nunqd frater poterit ex hac pꝛomiſſione cõueniri: ⁊ videtur ꝙ nõ:qꝛ apparet ꝙ frater nolit dotē ſoluere de ſuo. ¶ In cõtrariū [d]: quia ille qui pꝛomittit ſoluere de bonis alterius, debet facere ⁊ curare ꝙ ille conſentiat. alias tenetur ſoluere de ſuo.arg.de leg.iij. l.nõ dubiū.§.ſi.quod verū credo : qꝛ debet implere quod conuenit,ſi pꝛeciſe ipſe ꝓmiſit ſoluere,qḋ intelligitur cū effectu.arg.ff.de leg.j.l.huiuſmodi.in pꝛin.
18 ¶ † Ibi,effuſo ſermone.not.contra illos q ſe ſub verbis ambiguis obligant:vt iſto caſu verba ambigua interpꝛetant̄ cõtra ſe obligantes.
19 ¶ † Ultimo quero, nūquid filia inuito pr̄e poſſit ſe dotare de bonis maternis.Hec lex eſt arg.ꝙ ſic.⁊ idē.ff.man.l.idemqȝ.§.ſi ignorantes.Breuiter cū authoꝛitate iudicis nõ eſt dubium ꝙ põt:vt.ff.de iure do. l.pꝛofectitia.[e] in pꝛinc.⁊ ſi fecit ſine autoꝛitate iudicis.Si tñ ſe dotauit cõgrue arbitrio boni viri iudice imminente,poteſt pater cõpelli ad conſentiendū. arg.ff.de excu.tuto.l.ſi quis tres tutelas.§.poterit.⁊ quod no.per Dyn.⁊ Jac.de Are.in.l.ſi cum dotem.§.trangrediamur. ff. ſoluto matrimonio.

a ¶ Reuoco. Sȝ qd ſi pater dedit mille in dotē pꝛimo viro,poſt matrimoniū ſolutuȝ moꝛte viri, pater iterū ſcḋa vice dedit alia mille in dotē, anteq̄ exigeret dotē ab heredib⁹,pꝛimi mariti,an videat̄ dediſſe ſcḋos mille animo cõpenſandi cū ꝓmis.Jmo. reliqt dubitandū in.l.hmõi.§.cū pā ter.ff.de leg. j. ad fin.determina vt ipſi ipſi poſt euȝ, vt mihi viſuȝ fuit.

¶ De iure dotium. Titu.xij.

¶ Dictū eſt.ſ.de dotis pꝛomiſſione.ſequitur de iure dotiū. i. de iure qḋ competit pꝛo dotibus:qꝛ pꝛo eis diuerſa iura cõpetunt,ſeu de iure qḋ circa dotes pꝛomiſſas vel pꝛeſtitas eſt inductum,ſm Azo.in ſumma.⁊ Pet.⁊c. Bal.

1 ☞ Conſtitutio dotis vbi incipit a pꝛomiſſione: re euicta poteſt agi de euictione. ⁊ nume. 2.3.4.5.
6 Cõtractus venditionis,⁊ cõtractus dotis quare differunt.
7 Euictio,an habeat locum in donatione.8.
9 Pꝛomiſſio dandi, ⁊ tradendi ex cauſa dotis. qualiter differunt.
10 Pater emens fundum, quem dat in dotē pꝛo filie:an poſſit agere,de euictione conſtante vel ſoluto matrimonio.

¶ Lex pꝛima.

1 Euicta. † Ubi cõſtitutio dotis incipit a ꝓmiſſione, re euicta põt agi de euicti. Sȝ vbi incipit a traditione,de euictiõe nõ agitur , niſi res eſtimata ſit data, vel dolus dantis dotē, vel tradentis intereſſerit.hoc dicit.Et hȝ quinqȝ dicta.Pꝛimum dictum tale eſt, queſitū fuit ab imperatoꝛe: quedā res fuit data vel tradita in dotem, quidam [c] tertius euicit eam a marito,queritur vtrū maritus poſſit agere de euic.reſpõ.⁊ dicit ꝙ ſi interueneriſt cõuentio dotis dāde,⁊ data vel tradita conuincatur,de euictione agi põt. hoc dicit.pꝛimo. ¶ Sȝ pone ꝙ nõ interceſſit pꝛomiſſio,ſȝ ſimplex datio,vel traditio nomine dotis, nunquid poſſit agi de euictione:reſpõd.ꝙ ſic.ſi res fuit data vel tradita eſtimata: qꝛ facta relatione eſtimationis ad rem,inſurgit contractus emptionis:⁊ venditionis,⁊ hoc ſecundo.Sed ponamus quod nulla eſtimatio interceſſit,nūquid re euicta põt agi de euictione. Reſpõ.qḋ ſi traditio fuit facta bona fide, nulla oꝛitur nomine euictionis actio.⁊ hoc tertio. ¶ Sed pone ꝙ in tradente fuit dolus:qꝛ ſciebat rem alienam,nunquid poteſt agere de euictione:reſpõ. ꝙ ſic cõtra extraneū actione dolo.⁊ iſtud quarto. ¶ Sed pone, quid ſi ipſa mulier tradidit ſcienter,vel dolo malo,quomodo conuenietur: reſpon.Imperatoꝛ,ꝙ cõuenietur de euictione [d] per actionem in factum,nõ per actionē de dolo:qꝛ de iure actio famoſa inter vir. ⁊ vxo.non cõpetit.hoc quinto. ¶ In text.ibi,pollicitatio ideſt pactū nudū.Ibi, ꝓmiſſio.ſ.ſolennis. Ibi, contra ſocerum,qñ ſocer pꝛomiſit.Ibi,vel mulierem,qñ mulier ꝓmiſit. Ibi heredes:qꝛ factū defuncti obligat heredē:vt. ſ.vt ac.ab here.vel cõtra here.l.j.Ibi,ex empto. dicūt quidā. ſ.vtilis naſcit̄ ex interpꝛetato ꝯtractu emptionis ⁊ venditionis.Ibi,bona fide,qḋ eſt ex eo ipſo qḋ non eſt dolus in tradēte,nam etiā ſi eſſet culpa non dꝛ mala fide facere:qꝛ ad malā fidē requiritur dolus.Ibi,cõpetit actio.ſ.nomine euictionis.⁊ eſt rõ ſecūdaria , ergo p̄ſupponit actionē pꝛimitiuā,ſed hic nulla eſt actio pꝛimitiua , qñ incipit a traditiõe.ergo nec ſecūdaria. Ibi, interpoſito. i. interueniente:qꝛ maritus non erat alias ꝯcturus mr̄imoniū. ſ. ſine dote,qḋ in dubio pꝛeſumit̄.Ibi,de dolo actio, nõ vi alicuius [e] ꝓmiſſionis tacite: qꝛ nulla interuenit,ſȝ vi delicti inſurgētis ex illo dolo.ex quo delicto naſcit̄ ciuilis de dolo.Ibi,famoſa,q̄ de iure infamat, ſicut eſſet actio de dolo,vel in factū,que de iure infamat:licet de facto nõ infamet:vt.ff.de dolo.l.nõ dȝ.Ibi eā facit.j.d̓ fur.l. manifeſtiſſimi. §.ſi.no.in hac.l.diſtinctionē quā in caſu ſummario tradidi.⁊ gl.magis ſe extendit, quod dic vt vult gl. que perfecte diſtinguit. ⁊ ſua perfecta
2 diſtinctio colligit̄ ex tex.illi⁹.l.no. ¶ † Oppo. iſta lex dicit ꝙ ſi res in dotē data euincat̄,agitur de euictiõe.cõtra.ſi fuit data.ergo fuit trāſlatum dominiū. ergo nõ poteſt euinci, niſi per iniuriā iudicis , ſed ex tali euictione nõ agitur vt.ff.de eui.l.ſi per impꝛudentiā.⁊.ff.de fideiuſ. exceptione.ergo litera male loquitur. Solu.dicunt quidaȝ quod hic fuit data deſtinatione. Sed iſta ſol.eſt falſa nam hec. l.loquit̄ in pꝛimo membꝛo, tam in eo qui tradidit bona fide, quam in eo qui ſciebat ad ſe rem nõ pertinere ergo deſtinatione animi dātis non fuit datio:

b ¶ Pater. Uide Bal.in. l.eū qui. ff.ſi cer.pet.

c ¶ Modo.Facit ꝙ habet̄ in. l.continuus.§. illud.ff. de verb.obli. vcȝ ab difficultas excuſet : ⁊ qḋ in ſimili no.Bal. in.l. ij.in verſi. no.ego q̄ro.j.de ſen. q̄ ſine certa quanti.⁊ Ant.de but. in.c. gemma extra de ſpon.

d ¶ In ꝯtrāȝ.not. qñ quis pꝛomittit ꝙ alius dabit, vide doct.in. c.gēma. de ſponſa. Andr.Barb.

e ¶ L. ꝓfectitia p iſtū tex.dicit bar. in.l.j.ff.ſol.ma. ꝙ ſi habere non põt pater. Judex cõſtituet dotem.